

1	P-1.3.3	Eiichi Watanabe	
2	P-1.3.3	Mike Willis	
3	P-1.3.3	Otmar Winzig	
4	P-1.3.3	Taylor Hawes	
5	P-1.3.5	Manuel Sancez Madrid	ULUSLAR ARASI STANDARTLARIN UYGULANMASI – KARŞILAŞILAN ZORLUKLAR VE ÇÖZÜMLERİ
6	P-1.3.7	Matthias Mors	
7	P-1.3.7	Norbert Herzig	
8	P-1.3.7	Petr Kriz	
9	P-1.3.7	Stefano Marchese	

P-1.3.3-Eiichi Watanabe

Bizlerle birlikte olduğunuz için çok teşekkür ederim. Evet, XBRL dili bizim bazı döviz bürolarımız, düzenleyici ve finansal hizmet sanayileri ile kıyafet vs. gibi diğer sanayilerimiz tarafından da benimsenmiştir.

XBRL dilinin görünürlüğü alfabetik sırada, Çin, Hong Kong, Hindistan (yargılama onay süreci dahilinde), Endonezya (Yönetici ekip Londra' dadır), XBRL Japonya, XBRL Kore (SDRL yargılama yetki sistemini kurmuştur), Pakistan (Akka, aktif olarak orada yargılama sistemi kurma çalışmaları yapmaktadır), Singapur, Tayvan, Tayland bulunmaktadır, bu nedenle bölgedeki bazı kilit projeleri incelemekle söze başlayacağım.

İlk olarak Çin, ikinci Kore ve üçüncü Japonya' dır. Shan Hai döviz bürosu, dünyada XBRL dilini ilk olarak benimseyen şirketlerdendir. 2004 yılında, 742 belge bu dilde kabul edilir durumda idi.

Kore' deki denetçi bünye olan FSB, gönüllü bir program yürütmektedir. Kore, ICT ya da Bilgi İletişim Teknolojilerini kullanan gelişmiş ülkelerden bir tanesidir. Ve FSB bu yıl, XBRL projesinde yer almak için 52 şirketin başvurduğu gönüllü bir program yürütmektedir. FSB' nin yürüttüğü hızlı test işlemi tamamlanmış durumdadır ve ikinci test çalışması da yakın bir gelecekte tamamlanmış olacaktır. Japonya' da devam etmekte olan pek çok proje vardır ve bu kilit projelerin Japon bankası ve Tokyo borsası tarafından yürütülmekte olanlarından bahsetmek istiyorum.

İlk olarak Tokyo borsasında, mevcut durumda TD ağı için XBRL kullanıldığını belirtmek istiyorum. Burada veri giriş sistemi XBRL bilgisi gerektirmemektedir. Bu, çoklu çıktı elde etme kavramı için iyi bir örnektir. TSE ya da Tokyo borsasında XBRL kullanımı, şimdiye kadar sınırlandırılmış idi ancak TSE XBRL'nin finansal kurumlarda uygulanmasının yanı sıra XBRL uygulamasının alanını genişletmeyi planlamaktadır. Şimdi, finansal hizmet kurumlarından bahsetmek istiyorum. FSA, yatırımcılar ağı için mevcut elektronik sunum sistemini geliştirmek üzerine çalışmalar yapmaktadır. EDINET, finansal demeçlerde kullanılmak üzere, gelecek yılın Ocak ya da Şubat ayına kadar, kısa Taksonomi muhasebecilik terimlerini son haline getirme çalışmaları yürütmektedir.

Japon Bankası son birkaç yıldır aşamalı olarak pilot proje çalışmaları yapmaktadır, ancak bu senenin Şubat ayında bankalardan ve diğer finansal kurumlardan gelen bilânçolardaki finansal demeçleri düzeltmeyi bırakmıştır. Japon Bankası şimdi, düzeltilmiş verilerin doğruluğuna güvenebilmektedir. Yazılım şirketleri de XBRL dilini desteklemektedir. Şimdi kısaca XBRL vergi dosyalama işinin nasıl yapıldığına bir göz atalım.

Bize NTA şirketleri tarafından sunulan belgelerde görüyoruz ki, bu şirketler kendi dokümanlarını, üzerlerinde halihazırda kabul edilmiş pullarla birlikte sunmaktadır. Ben özet olarak, gerçekleştirilen bazı kilit pilot projeleri ve amaçlarını sizlere anlatmaya çalıştım. Ve ifadelerimden çıkan anlam şudur ki tüm bu projeler amaçlarına ulaşma

yolunda iyi ilerlemektedir.

XBRL, finansal veri unsurlarını tanımlamakta, teknoloji platformlarından uzak en büyük ve yaygın kullanılan yoldur. Veri mühendisliği bilgisi konusunda, veri bağımsızlığı, verinin tanımlanmış olduğunu ve altında bulunan yazılımdan ya da platformlardan bağımsız şekilde kullanılabilceğini gösterir. Bu nedenle XBRL, bilgi alış verişinin teknik sınırlarını ortadan kaldırır. XBRL, ticari bilgilerinin doğruluğunu ve hızını arttırır ve bu da bu öğleden sonra yapılan diğer bir sunumda ifade edilmiştir. XBRL'nin doğru veri sağlaması, ticari kuralların kullanımıyla mümkün olur. Yine, XBRL çıktısı olan bilgiler değişiklik sağlar. Bu tür bir fırsatın gerçek yaşamda kullanılması yeni fırsatların doğmasını sağlar. Dinlediğiniz için çok teşekkür ederim.

P-1.3.3-Mike Willis

Herkese tünaydın. Dil gerçekten mükemmel bir araç. Sevdiklerimiz ile iletişim kurmamızı sağlıyor, ilgi duyduğumuz konularda konuşmamızı sağlıyor.. İletişim için gereken yegane şey dildir. Burada bulunan kişilerden bazıları, dünyada kullanılan en yaygın dilin İngilizce olduğunu düşünebilirler ancak yanılıyorlar. Burada, dünyada en yaygın şekilde kullanılan dilin Çince olduğunu düşünenler de vardır, ancak onlar da yanılıyor. Bugün dünyada kullanılan en yaygın dil internet dilidir, yani HTML. Bu dil, yazılım uygulamalarının evrensel olarak daha fazla bilgi iletmesini kolaylaştırmak için kullanılan bir makine dilidir. XBRL, ticari raporlama kavramlarının iletimi için kullanılan evrensel bir dildir. Burada bilmeniz gereken şey, bunun için teknolojik bilgilere sahip olmanızın gerekmediğidir. Bu dil, ticari raporlama kavramlarının daha etkin şekilde iletilmesini amaçlamaktadır. XBRL'nin tasarlanma amacı budur. Bu bağlamda, şimdi sizlere XBRL'nin nasıl dahili süreç ve ilgili kontrol kalitelerini arttırdığını anlatmaya çalışacağım.

Burada anlatacağım konular genellikle temel fikirlerle ilgilidir. İnternet, internet standartları üzerine kurulmuştur. Bir noktadan diğerine bilgi iletimi evrensel bazda yapılabiliyor. Eğer kendi iç süreçlerimizi incelemeye başlarsak, işletmelerimizde bulunan yazılım uygulamalarının, üçüncü tarafların ilgili olduğu uygulamaların her zaman etkin şekilde iletişimde bulunmadığını görüyoruz. Bu nedenle manüel işler için insanları çeşitli işlere yönlendirerek zaman kaybediyoruz. Bu yüzden, tekrar, analogi açısından bu fikri irdelemek istiyorum ve genel veri problemleri hakkında konuşmak istiyorum. Sizinle şimdi hızlı bir durum çalışması yapalım. Bunun ardından da dahili raporlama ve veri kontrol süreçlerinin, süreç alanlarını nasıl etkilendiğini inceleyelim.

İlk olarak size sormak istediğim basit bir soru var. Aranızdan kaç kişi şimdiye kadar anne ve babasına yalan söyledi? Şimdi yapmak istediğim sizi basit bir analogi içinden geçirmek. Buna tekrar döneceğim. Bu durum, evinizdeki vahim bilgi sistemlerinin bir sonucu olarak ortaya çıkmıştır. Aydınlatma sisteminiz ile elektrik sisteminiz manüel bir düğme ile birbirine bağlanmıştır. Daha fazla ya da daha azı değil, sonuçta sadece bir düğme. Bu nedenle, ışıkları açmak ya da kapatmak istediğinizde yapacağınız manüel kontrol odanın içindedir. Böylece bu sistemler aslında uyumluluk problemleri ortaya çıkarır çünkü birbirleri ile iletişime geçmezler; bu durumda da aralarındaki birlikte işlerliği sağlamak manüel olarak size kalır. Bu sizin karşılaştığınız ya da karşılaşılabileceğiniz uyumluluk problemidir ve tam bu noktada yalan söyleme doğanıza dönmek istiyorum, evden dışarı çıktığınızda, anneniz ve babanız size şunu sorar “odadaki ışığı kapattın mı?” Siz de “evet” diye cevap verirsiniz ancak ışığı açık unuttuğunuzu da biliyorsunuzdur.

Burada vurgulamak istediğim şey, manüel kontroller fikrini nasıl kavradığınız ve şu ya da bu şekilde otomatik bir yöntemle kontrol edilebileceklerini nasıl anladığınızdır. Bu açıdan bakıldığında, ışığı yak fikrini ele alarak ve aslında manüel kontrol yerine bu şekilde, önce kavramı düşünerek “evet” cevabını birden vermiş oluyorsunuz. Aynı

sistemleri ele alırsanız ve internet ortamında ya da evinizdeki ağ ortamında aynı dili konuşmalarını sağlarsanız, ışığı yakma fikrini buna benzeyen ama bundan daha farklı bir şeymiş gibi düşünmeye başlayabilirsiniz. Şimdi bu ışık düğmesi diğer birçok şeyi de kontrol ediyor. Sadece odadaki ışığı değil, bütün evin ışıklarını kontrol ediyor. Güvenlik sistemini kontrol ediyor, ısınma sistemini kontrol ediyor, havalandırma sistemini kontrol ediyor. Her şeyi kontrol ediyor çünkü bunlar birbirine bağlı ve aynı dili konuşuyorlar. Buradaki kilit nokta ev değil. Buradaki kilit nokta, manüel kontrol fikrini ele aldığınızdan ve manüel uygulamadan ticari kuralları çıkardığınızdan, ağ seviyesinin işlemlerini sağlayan ya da işlem maliyetini azaltan şeyi ortaya çıkaran ticari kurallardır. Evinizden çıktığınızda ve güvenlik sistemini suyun sıcaklığını ayarlayacak, evin sıcaklığını ayarlayacak, ışıkları söndürecek, yani sizin evde manüel olarak yaptığınız her şeyi yapacak şekilde ayarladığınızda, sizin manüel olarak yapmanız gereken işler otomatik olarak yapılmış olacak. Tüm bu olan şeyler, önceden manüel olarak gerçekleştirilen eylemlerdi. Bu iş kurallarının tümü ağa aktarıldı. Gereken bu kontrollerin otomatize edilmesini sağlayan ortak bir dil oluşturulmuştur. Evet, bu bir analogidir. Buradaki kilit nokta, işlem seviyesinin evin operasyonel maliyetini önemli ölçüde düşürmesidir. % 50 oranında elektrik faturaları, su faturaları azalır, bu durumda maliyetlerin özellikler ile ilgisi yoktur. Vurgulamak istediğim bir diğer husus, evinize ait ya da işyerinize ait tipik operasyonel işlem maliyetlerini çıkardığınızda, bu genellikle çıkıp komşularınıza anlattığınız bir şey değildir. Yani bankaya giderek her ay hesabınıza para yatırmak ile sonuçlanan bir işlemdir. Bu tür bir ödeme yapma fikri, genellikle iki ila dört yıl arasında, nerede yaşadığınız ve ne tür harcamalar yaptığınıza göre değişir.

Buradaki önemli nokta ise otomasyon kontrolleri ile manüel kontrolleri ortadan kaldırmak ve bu kontrolleri her şekilde takip edebileceğiniz merkezi bir ağın oluşmasıdır. Bu, gerçekten de bir düğme ile ışıkları evinizdeki herhangi bir noktadan kontrol etmenizi sağlayan manüel kontroller çerçevesinde ortaya çıkan analogidir. Şimdi buna çok benzeyen bir kontrol yöntemi de işletmelerde devreye giriyor. Verileri geçerli kılma ya da her işletmede ortaya çıkabilecek veri problemleri durumunda bu problemlerin adresini öğrenebilirsiniz. Ticari kurallar XL makro gibi basit ve saçma şeylerdir. Yani XL birçok ticari kurala sahiptir çünkü bu makroların çalıştığı yöntemdir. Tıpkı, d2' ye bölünen e2 gibidir ancak bu makrolar veriler gibi aynı dili konuşsalar, aynı zamanda da bu makrolar bir muhasebeci gibi çok büyük bir kimlik olarak görünselerdi, anlaşılması daha kolay olurdu. Mevcut değerler, mevcut sorumluluklar tarafından değerlendirilir. Gelecekte içinde bulunacağımız dünya tamamen farklı olacak ve sizin, bu iş kurallarını çok merkezi bir yöntem ile kontrol etmenizi sağlayacaktır.

Dil etiketleri de bu tartışmanın başka bir kilit noktasıdır. Dil etiketleri fikri. Bu etiketler genellikle uygulama seviyelerinde uygulanır, evrensel bir yolla değil. XBRL, sizin merkezi bir yöntem ile kontrolü ele almanızı sağlar ve kullanıcı için uygun bir dille her şeyi yönetmenizi sağlar. Diğer yaygın veri meseleleri, şirket politikalarına erişim kapasitesidir. Bugün, şirket politikaları tamamen verilere bağlıdır. Diğer bir deyişle, deneyimli birer insan olarak, şirket politikasının, muhasebe standardının ya da hangi denetleme standartlarının hangi kavramlarla ilgili olduğunu hepimiz biliyoruz. Bizler bunu biliyor olabiliriz ancak ekibinizden tecrübesi olmayan bir insan bunu bilemez. XBRL, bağlantılarınızın daha kesin olmasını sağlar.

Diğer yaygın veri problemleri, veri modellerinin genellikle uygulama alanına özel olmasından kaynaklanır. Veri sadece tek bir yönde akar, iki yönde değil. Ben insanlara XBRL dilini anlattığım zaman, genellikle şunu söylerler: “SAP ve XL ya da ORACLE’den bu veriyi taşıyabilirim.” Ve ben de her zaman şöyle cevap veririm: “Bu çok güzel. Bu veriyi bir kere aldığınızda, lütfen geri yerine koyun”. Peki, yerine geri koyun derken neyi kastediyorum? Aldığınız veriyi tekrar xl’e koymanızın bir sebebi vardır. Bir hesap yapmak. Bu hesabın sonuçları sizin IRP sisteminize geri dönüyor. Lütfen veriyi geri yerine koyun. Bunu manüel bir girişle sağlayabilirsiniz. Ve problem burada. Problem, XBRL’nin bu bilgiyi evrensel bir şekilde anlatmanızı sağlayacak yöntem olarak tasarlanmış olmasıdır. Böylece ne oldukları önemli olmaksızın, yazılım uygulamaları arasından görünmez bir şekilde akabilirler. Bunun için size belirgin bir örnek vereceğim. Anlatacağım bu örnek, aslında bir banka düzenleme örneğidir ancak organizasyon bir ve organizasyon iki olarak etiketlenmiştir çünkü bu bir işletme için de geçerli olabilir. Bu bir birleşme olabilir, anonim şirket, ya da belirli ticari birimler olabilir. Burada, bir tüketim analizini sağ kısımda ve hazırlık ve geçerli kılma aşamalarını ise sol kısımda görebilirsiniz.

Bu önemli bir farklılıktır çünkü pek çok organizasyonda geçerli kılma bölümü sağda yer alır, solda değil ancak XBRL sayesinde bunu yapabiliyorsunuz. İlgili veri kavramları arasındaki iletişimi sağlıyor ancak geçerli kılma kuralları bunlarla aynı şekilde değil. Bu fikir, FDIC, yani Amerika bankacılık düzenlemeleri kurumunun, bir yıl önce yürürlüğe koyduğu bir kuraldır, bu kuralı uyguladıklarında, bazı önemli sonuçlar görmüşlerdir. Yapılan analiz sürelerinin kırk beş günden iki güne kadar düştüğü görülmüştür. Hata oranı ise % 66’ den % 8’ e kadar gerilemiştir. Ve bunu binlerce insanla değil, sadece iki yüz insanla birlikte gerçekleştirmişlerdir. Bu yolla, ekonomik geri ödemeler kuruma dönmektedir, bu da onlar için, önemli, dönüşüm sağlayan ve anında elde edilen bir husustur.

Bahsettiğim husus, XBRL dili gibi bilgi standartlarının değer teşebbüsleri ile ilgili iş süreçleri üzerindeki etkisini göstermektedir. Burada meydana gelen olaylar, aslında XBRL dilini kullanırken kurduğunuz iletişimin, istediğiniz tanımlarda olması ve düzenleyici kişiden almaya çalıştığınız ve muhtemelen analitik formüller olan geçerli kılma formülleri elde etmenizdir. Düzenleyici kimse aslında bu bilgiyi sizin için rapor şeklinde tekrar hazırlayabilir, bu birçok kurumda böyledir. Sol kısımda, aynı zamanda da sağda kullanılacak çeşitli yazılım uygulamaları var. Eğer bunu çirişletme için uygulamaya başlarsanız, bu kavramlar bölgelere gidebilir, bunlar da hesap çizelgesine gidebilir ve tüm bu yoldan geri dönebilirler. Biz tedarik zincirindeki önemli husus, bilgiyi iletebilme yeteneğidir, ilgili politikalara ilgili ve iş kurallarına uygulanabilen geçerli kılma kuralları hakkında ne bilmek istiyorsunuz, bunu patlayıcı bir yöntemle yapmak, yazılım uygulamalarının bunları anlamasını ve bunlardan önemli faydalar elde etmelerini sağlar.

Bir başka olay, XBRL dilini iki yıl önce uygulamaya başlayan bir Japon şirketinin, 23 ülkedeki 24 yüksek birimlerinde uyguladıkları ERP için alternatif olarak uygulamalarıdır. Bu yöntemle, bir dizi gösterilen ERP sistemi elde etmişlerdir. Bunların tümü yasal sistemler olup, seçenekleri, tüm bunları her yerde tek bir ERP sistemi ile değiştirmek ya

da XBRL kullanarak bu yasal sistemleri tek bir yerde kapsamak, ihtiyaç duydukları ticari bilgileri basit şekilde alarak kendi aralarında işbirliği yapmalarını sağlamaktadır. Böylece maliyetin üçte biri ve zamanın altıda biri ile çok güçlü bir RLI kullanılarak yapılan uygulama, ticari problemleri çözmektedir.

Bir doküman, herhangi bir dile çevrilebilir. En basit şekliyle bütün kullanıcılar bir araya gelir ve kavram üzerine tıklarlar. Ve ardından ilgili fikir için uygulanabilecek standartlar ortaya çıkar. Bunlar çok basit kavramlardır. Para birimi nedir, süre nedir ve bilanço referans alınabilir mi ya da alınamaz mı vs. ancak formül kavramı biraz daha farklıdır, sizin hesaplarınızı kontrol etmenizi sağlar ve uygulama seviyeleri boyunca yükseltilmesi gereken bir kuraldır. Bu nedenle formül, sayısal kavramların harekete geçmesidir ve size ait özel kuralların, herhangi bir yazılım uygulamasını tutarlı bir şekilde idare etmesini sağlar. Burada XBRL ile ilgili olarak öğrenilen bazı dersler, en çok verinin işlendiği birlikte işlerlik kavramında yaşanan problemlerin saptanmasında sizin için çok güçlü birer araç olacaktır. Yaygın veri yapılarını ya da hesap tablolarını hangi sayıda olursa olsun ERP ya da yazılım sistemlerine uygulamanızı sağlar. XBRL dili, iletişim ile ilgilidir, şeffaflık ve herkes arasında olan ilişki ile ilgilidir. Bu dili ayrıca doküman iş süreçleri ve kontroller için de kullanabilirsiniz. Bu çok yeni ve sadece iş süreçleri değil yönetim kabiliyeti açısından, otomatik olarak bunları geçerli kılmak, zayıf yönlerini kontrol etmek için de çok güçlü bir kavramdır.

Yine XBRL dili, ticari bilgilerinizi ve birden fazla yazılım uygulaması arasında uygulayacağınız bu kontrol ve tanımlamaları sağlayan diğer bütün özellikleri de açıklayıcı şekilde iletmenizi sağlar. Böylece, süreçleriniz ile işinize devam edebilirsiniz. XBRL' nin akademik ya da teorik bir dil olduğunu, gelecekteki iki ila beş yıl arasında size söyleyecek kişilerin sayısı artacaktır ancak bana göre bu kişiler size bu yolla sunulacak ekonomik faydaların farkında değiller, sadece bir ticari kayıt alma peşindeler. Beni dinlediğiniz için çok teşekkür ederim.

P-1.3.3- Otmar Winzig

Benim bugün burada olma nedenim, konular arasında bağlantı sağlamaktır. Bunlardan biri, sizin de bildiğiniz ve burada bahsedilmiş olan XML standardının ilk kullanıcılarından olan şirketim, buna XBRL dilinin bir önceki versiyonu diyebiliriz. Yani, sizin ortak bir standart ve formatta içeriğinizi sunmanızı sağlayan yeni teknolojidir. Diğer taraftan, benim bir başka görevim, yatırımcı ilişkilerini araştırmaktır. Ülkeye getirdiğim yatırımcılar ile diğer firmaların ilişkilerini araştırıyorum ve aynı zamanda Alman yatırımcı ilişkileri derneği kurulunun bir üyesiyim. Şimdi sizler buradasınız ve bu konuyla ilgili daha fazla şey öğreneceksiniz. Düzenleyiciler üç ayda bir ya da altı ayda bir döviz borsası veya banka projelerine ait yıllık rapor isterler.

Bunun harici bir faydasını da tüm bu düzenlemelerle birlikte göreceğiz. Yani benimsenmesi gereken bir raporun hacmi arttıkça, sermaye maliyeti de artacaktır. Personel sayısı daha az olsa bile. Finansal analistler bir bankanın olmazsa olmaz personellerindedir. Bilgisayara aktarma ve verileri birleştirme işleminde, gelecekte daha fazla firma finansal analizlerin geçerliliğinden faydalanacaktır. Sadece tesadüfen ya da sizin yardımlarınız ile bu analizleri okuyan insanlar şirketiniz hakkında daha detaylı bilgiye sahip olacaktır. Şimdi, şirketiniz için uzman finansal analistlerle çalışabileceğiniz bilgiyle, dünyanın neresinde olursanız olun hesaplarınıza derhal ulaşabilir ve rakiplerinizin hesaplarıyla bunu kıyaslayabilirsiniz ve umarım ki, ekonomileriniz açısından daha iyi bir etken, daha iyi bir maliyet ve ekranda hemen belirecek olan kendi hissenizde daha iyi bir gelişme elde edersiniz.

Fazla teknik bilgiye ihtiyaç yok, o sizin şirketinizi önceden biliyor, siz sadece arama motorlarından ekranları buluyor ve ilgilendiğiniz yatırımcıları hemen görebiliyorsunuz, bu durum, uluslar arası ya da ulusal birçok kamu şirketi hakkında bilgi toplama gereği olduğunda büyük fayda sağlayacaktır fakat bu kadarla da sınırlı değil. Krediler de aynı şekilde. Hesaplarınızın değerlendirilmesinde kredi analizi yapmak sermaye için maliyetli bir iştir ve yine burada kısa bir zaman içinde banka analisti verilerinizi manüel olarak ekstra belgelere girmek zorunda kalır. İşte XBRL kullanmanın kamu kurumları ve özel şirketler için sermaye maliyetini azaltma nedeni budur. Çevremizdeki olayların ne kadar hızla geliştiği, bunların sebepleri ve bunun gibi birçok konu aklınıza takılıyor olabilir. Yeni senaryolar geliştirmeniz gerekir ve tüm bu verileri, yeni trend ya da yeni analiz raporlarına göre, risk faktörlerini de göz önüne alarak sağlamanız gerekir. Gelecekte yönetiminizin belirli isteklerde bulunacağından, belirli standartlara uymanız gerekeceğinden emin olabilirsiniz ve bu konuyu diğer şirketlerin anlaması için eğitimci görevi üstlenebilirsiniz. Şirketler arasında ilk kotada yer almak için büyük bir rekabet vardır ve kredi alanlar ya da hissedarların güvenini sağlamak için hemen ve doğru tepkiler çok önemlidir. Çünkü sizin belki de zirvede olduğunuzu bilmiyorlardır. Pazardaki ani değişiklikler de finansal analiz gerektirir. Hepsinin finansal bir etkisi mutlaka vardır.

Bu değişiklikler karşısında nasıl hareket edilmeli? Eğer uluslararası bir firma iseniz, farklı ülkelerin farklı standartları vardır. Veri girişleri miktarlarını kullanıyor musunuz?

Otomatik elektronik işlemci de çok işe yarayabilir ancak büyük yatırımlar zaten bünyelerindeki bazı sistemleri otomatize etmiş olabilirler. Bu nedenle riskler ve limitler, bu yaklaşımı gerektirmektedir: bütçe, hükümet ve esneklik kaybı kontrolü ve değişen gereksinimlere tepki verme zamanı ve başka standartlar için gereken başka hususlar vardır. Bunlar kimsenin gözünü korkutmak için değil, sadece teknolojinin XBRL bazında her şeyi gerçekleştirerek size hazır bilgileri verdiğini anlatmak için. Birincil olarak iş süreçlerinizi kontrol etmek, tamamen tüm sistemleri otomatize etmeden Bilgi teknolojilerinden faydalanmanız ile mümkün olur. Çünkü ana çerçeveler için uygulanabilecek, gereksiz süreçlerin ayıklanması işlemi sadece bir kural değil, aynı zamanda yeni PC ve IT nesillerinin tüm çeşitleri için gelecekte de geçerli olacak bir durumdur. Önce düşünmeli ve sonra organizasyonunuzun yavaş yavaş işlemeye başlaması ve IT desteği almanızdan sonra da otomatik bir sisteme geçmek için, süreç kontrolü yapmaya başlamalısınız.

Tamamen maddiyata dayalı bir gelir sağlansa da bu işlemin faydaları çoktur. Tüm farklı gereksinimler için XBRL kullanımı, sizin bir muhasebeci olarak süreçleri daha etkin şekilde kontrol etmenizi sağlar. Sizin bilgilerinizin hemen bu dahili belgeler ile değerlendirme modeli yapılarına dönüştürülmesi ile, isteyen herkes bunları, manüel olarak tekrar kendi sistemlerine yazmaya gerek kalmadan erişebilecektir. Tüm bu XBRL veritabanları bir tarayıcı ile otomatik olarak işlenmekte ve finansal pazara sunulmaktadır. Finansal tuzaklar daha kolay görülecek ve pazarda hemen dikkati çekecektir.

Çünkü XBRL sadece işlem yapmaz, yardım da eder. Size, bilançonuzdaki son notları düzenlemeyi teklif edebilir, siz, diğer şirketlerle kıyaslama yaptığınız zaman farkı en açık şekilde görürsünüz. Evet, daha önce de söylediğim gibi, zamanınız sınırlı ise ya da belirli karşılaştırmalı değerlendirme çalışmaları yapamıyorsanız, bilgisayarınız sizi ekrana doğru itecek ve herkes hakkında fikir verecektir ve siz de şirket detayları konusu ile daha fazla ilgilenebilirsiniz. Bu sayede, mevcut ya da farklı durumlarda ticari gelişimle ilgili tahminleriniz daha hızlı aklınızda canlanır.

İnsanların normalde yaptığı gibi, şirketler de abonelikler oluştururlar. Bu gelecekle ilgili değildir ve sanırım bu çok açık, borsa gibi sermaye piyasalarının kontrolü için, şirket seviyesinde benimsenmesi biraz yavaş olur ve muhtemelen bunu hızlandıracak olan kişiler düzenleyicilerdir ve bu yardım, şirket yeni gelişmeleri yakından takip edemezse fazla faydalı olmaz, düzenleme gerektiğinde şirket buna hazır olmalıdır.

Düzenlemenin getirdiği faydalar hissedarlara ve finansal analistlere rapor edilir.

Benim konuşmam burada sona ererken, sorularınızı almaktan çok mutlu olacağım. Teşekkür ederim.

P-1.3.3-Taylor Hawes

İyi günler. Öncelikle herkesin uyanık olduğundan emin olmak istiyorum. İlk olarak söyleyeceğim şey, bir muhasebeci olduğumdur, bu nedenle muhasebecilik ve muhasebecilik süreçleri üzerine bir konuşma yapacağım. Şu anda kendi şirketimin muhasebecilik işleri ve muhasebecilik süreçleri konusunda çalışmaktayım.

Ancak çevrede ne olup bittiğini bilmek sizin için önemlidir. Bu gerçekten çok önemlidir. Şimdi size şunu anlatacağım, bu standartların benimsenmesi ve finansal demeçlerin standardizasyonu hususlarında teknolojinin son sınırında olmak. Pek çok kullanıcının elde ettiği faydalar nelerdir sizce? Ve kimin daha fazla fayda elde ettiğini düşünüyorsunuz? Düzenleyiciler. Düzenleyiciler fayda sağlıyor çünkü çevrim içi olarak finansal bilgilerinize erişme şansları var, sadece bir parmak hareketi ile sizin şirketinizin içeriği ile diğer şirket içerikleri arasında kıyaslama yapabiliyorlar. Bu nedenle SEC, finansal demeçlerinizi almak ve bunları çevrimiçi erişilebilir hale getirmek konusunda oldukça motive edilmiştir.

Borsaya kote şirketler finansal bilgilerini çevrimiçi erişilebilir hale getirmek konusunda oldukça motive edilmiştir. Ve bu bilgilere erişimin sonucu olarak da, şeffaflık ortaya çıkmıştır. İnternet ve bugün elinizin altında olan bilgilere erişiminize çok benziyor. Bu yolla alışveriş yapabiliyor, sınırlar ötesine geçebiliyor, bilgileri inceleyebiliyor ve bizlerle birlikte olabiliyorsunuz. Böylece bugün İstanbul' da görmek istediğiniz bütün siteler arasında araştırma yapan parçaları bulmak çok kolay. Nerede olursanız olun, bilgisayarınız ile dünyanın herhangi bir yerine ulaşabilir ve Türkiye hakkında bilgi alabilir, tarihini öğrenebilir, kültürünü öğrenebilir, görülmeğe değer yerleri hakkında bilgi alabilirsiniz. Tıpkı internetten elde ettiğiniz bu tür bilgiler gibi, finansal bilgiler için de aynı yöntem söz konusudur. Şimdi bu klavyenin Amerikan malı olmadığını öğrendim ve bu bana ilginç geldi, yani tuş takımı farklı şekilde tasarlanmış ve bunun için bir sonraki slayda geçmek üzere bir kişinin yardımına ihtiyacım var.

Evet, kronolojiye baktığımızda, bu evrensel bir kronoloji, pazar piyasalarında önemli olarak neler olduğunu ve düzenleyiciler, borsacılar ve bu altyapıyı, özellikle finansal raporlama işinde, standart XBRL taksonomisine dönüştürmeye çalışan çeşitli kurumlar açısından neler olduğunu görebiliyoruz. Avrupa Bankaları komitesinin görüyorsunuz, SEC gönüllü dosyalama programını görüyorsunuz. Sigorta depozitosu yatırdığınız Amerikan bankacılık düzenlemesini, Japonya ve İngiltere'nin işbirliği ile sürdürdüğü bankayı, son yıllarda SEC' in kendi mevcut veritabanlarını güncelleyerek nakit yatırımlar yaptığını, ve etkileşimli veri işlemleri yapabilmek için oluşturduğu altyapıyı görüyorsunuz. Ayrıca taksonomi geliştirmek için güvenlik borsası komisyonu tarafından yapılan bir yatırım da bulunmaktadır. Bu yatırım, muhasebecilik standartları ve finansal demeçlerinizde belirttiğiniz rakamlara referans olması açısından önemlidir. SEC, Mirosoft'tan bir yorum mektubu istemiştir, onların da uluslararası finansal yönetimleri bir cevap vermiştir, gönüllü program hakkındaki amaç ve niyetlerini ortaya koymuşlar ve bu gönüllü programı piyasaya sürmüşlerdir ancak şirketlerinin bu konudaki her görüşünü açıklamamışlardır çünkü Amerika' da bulunan şirketlerin çoğu bu programda

yer almak istememiştir. Bunun nedeni de teknolojinin nasıl kullanılacağı hakkında anlayış eksikliği olmasıdır.

Bir dakika içinde bu konudan biraz daha bahsedeceğim. Mevcut durumda, gönüllü dosyalama programında yer alan 32 kadar şirket vardır. Çokuluslu şirketlerin çoğunun bu programa katıldığını görüyoruz. Ve bu nedenle, bu gönüllü dosyalama programının amacı, XBRL taksonomisi çevresinde, kapasite ölçme gönüllülüğüdür. Buna ek olarak, dosya raporu görüntüleri sunmuşlardır, size ait XBRL' nin dosyalanması ile ilgili raporlar, NAK dosyası ve net stok sayısı. Bu durumda Microsoft' un XBRL hakkında önem verdiği şey nedir? Yani, içimden XBRL ile çok ilgili olduğumu söylesem de ve XBRL teknolojisine çok inanıyor olsak da, bugün hiçbir ürünün elde edilebilir olmadığını görüyoruz. Ürünlerimizi geliştirmeye devam ettikçe, bu ürünlerin teslimatının ne kadar zaman alacağına bağlı olarak, gelecekteki zaman dilimleri kesintiye uğruyor. Teslimatı çok uzun zaman alan herhangi bir üründen şimdi bahsetmeyeceğiz. Örneğin Microsoft Vista.

İnanıyoruz ki, teknoloji bir benimseme dönemi gerektiriyor, daha geniş kapsamda benimsenmiş olmak da daha fazla maliyet ancak daha kolay kullanım getiriyor. Örneğin Microsoft, 109 ülkede ve 79 çeşit para birimi kapsamında faaliyet göstermektedir ve mali işlemleri için ve muhasebecilik alanında karar verme yetkisine sahip dört farklı analist ve farklı vergi geliri numaraları vardır; bunlar hepsi de farklılıkları çeşitli yönlerden açıklamaktadır, hepsi haklıdır ancak hepsi arasında farklılıklar mevcuttur. Ticari raporlarını altı ayda bir hazırlamaktadırlar ve bunları bölgesel toplantılarda sunmaktadırlar. Sunulan rakamların birbirinden farklı olmasının birçok nedeni vardır, bunlardan biri de, yerel muhasebecilik standartlarının Amerika farklılık standartlarından ya da kendi dahili standartlarımızdan farklı olmasıdır. Bizim dahili olarak başka bir takım muhasebecilik standartlarımız vardır ve Microsoft da harici muhasebecilik standartlarını kullanmak yerine, kendilerine ait dahili muhasebecilik standartlarını kullanmayı tercih eder. Bazı yönlerden bu, XBRL' nin de uyguladığı programdır. Kendi rakamlarımızı, kendi bakış açılarımızla incelemek için standartlaştırmayı normal bir olgu haline getirmektedir. Bu sayede, dahili süreçlerimiz kapsamında, aslında etkinlikler ortaya çıkardığımızın ve tüm dünyaya sadece iki günde ulaşabileceğimizin farkına vardık.

Evet, altyapıda standartlar takımının bulunduğu birçok değer vardır çevremizde. Yazılım hazırlama ve satma görevini üstlenen bizler, bu çözümde yer almak istiyoruz, böylece daha fonksiyonel olacak ve gelecekte de işimize yarayacaktır. Pek çok Microsoft ürününü kendimiz de kullanıyoruz, sanırım bunların bizim bazı rakiplerimiz tarafından da kullanıldığını söylersem benimle çok fazla gurur duymayacaksınız ancak biz, şirketlerde deneme amaçlı kullanılan excel ve word programlarını kullanıyoruz.

Temel olarak bir muhasebeciler ekibimiz var ve XBRL dilinden anlayan bir teknik personelimiz var. Raporlama kapsamına erişim sağlıyoruz ve XBRL dili ya da web sitesi aracılığıyla taksonomiye bilgisayarlarımıza yüklüyoruz, böylece neye benzediğini, nasıl bir şey olduğunu görüyoruz. Buradaki insanlar taksonomi hakkında konuştu, bunu XBRL sitesinden kendi bilgisayarına olduğu gibi yükleyen kimdir bilmiyorum. Bazı durumlarda, örneğin biz taksonomide değişiklikler yapıyoruz. Rapor edilen altı aylık

demeçleri biliyorsunuzdur, belki de önceki kutu satışlarımızda standart bir taksonomi yoktu, önceden yapılan kutu satışlarımız için bir taksonomiye modifiye ettik ve böylece raporlama yapabildik. İki yıl gibi kısa bir sürede, tüm satışlarımız için bilgisayarların okuyabileceği bir doküman hazırladık ve bunu geçerli kıldık.

Amerika'da, SEC'de kayıtlı bulunan kişiler için, gerçekten zaman problemi vardır, tarihin ne olduğunu bilmiyorsunuzdur ancak düzenleyicilerin XBRL ardına sakladıkları hız ve enerji gün geçtikçe artmaktadır. Evrensel bazda düşünürsek bu XBRL standardından ya da bugün piyasada gördüğümüz internet standartlarından farklı değildir, bunlar da sizin işlem yapmanızı ve internet üzerinden etkileşimde bulunmanızı sağlar. XBRL sadece bu standartların finansman yapısına özgü bir versiyonudur. Ve bu gerçekten zamanla ilgili bir tarzdır, çünkü muhasebecilik mesleği artık dijital bir alan ve dijital bir çerçevede yapılmaya başlamaktadır. Şimdi hepimiz için bunun bir zaman meselesi olduğunu düşünmekteyim, başka bir şeyle ilgili olduğunu düşünmüyorum, bu, ne zaman olayların gerçekleşeceği ile ilgili. Ancak asıl kılavuzu, hakkında konuşmadığımız kılavuzu, kendiniz içsel olarak elde edeceksiniz. Herhangi bir yeni teknoloji gibi, yeni bir standart gibi, bütün farklı yönleri gözünüzde canlandırmalı, size etkinlik açısından, şirketinizin dahili verilerini nasıl kullanacağınız açısından getireceği avantajları düşünmelisiniz.

Bu yüzden, bana göre zaman geldi, gerçekten bu konu hakkındaki merakınızı ve konuyu öğrenme isteğinizi takdir ediyorum, gösterdiğiniz ilgi için çok teşekkür ederim.

P-1.3.5.

Manuel Sancez Madrid

“ULUSLAR ARASI STANDARTLARIN UYGULANMASI – KARŞILAŞILAN ZORLUKLAR VE ÇÖZÜMLERİ”

Öncelikle dünya muhasebecilik kongresi organizatörlerine, bu çok önemli konuda sunum yapma fırsatını bana verdikleri için çok teşekkür ederim. Benim konuşmalarımın odak noktası Latin Amerika bölgesi olacaktır.

Bu bölge, ekonomik gelişme açısından çok çeşitlilik gösteren ve başka açılardan da dünyada eşi olmayan bir bölgedir. Bu bölgedeki ülkeler arasında, Meksika, orta ve güney Amerika ve bazı Karayip ülkeleri vardır.

Latin kökenli insanların konuştuğu dilin yanı sıra, bu bölge dil konusunda entegre bir bölge değildir, her ne kadar alt bölgelerin imzaladığı ticari anlaşmalar olsa da, burada ortak bir pazar yoktur ve bu bölge ulusal ekonomilerden oluşan bir bölgedir.

Bu bölgede bulunan her bir ülkenin gelişimi ve ekonomik gücü, farklı aşamalarda bulunmaktadır ve bu durum, bölgedeki çeşitliliklerden bir tanesini teşkil eder.

Latin Amerika’da uluslar arası standartların uygulanmasının önüne geçen en önemli faktörler, diğer bölgelerde bulunan faktörlere çok benzemektedir, yani pek çok konunun üstesinden gelinmesi gerekir, bu konulardan biri de standartların kendisidir. Hatırlayın, bizler burada muhasebecilik, denetleme ve güvence, eğitim, etik kurallar ve kamu sektörü muhasebecilik standartları hakkında konuşuyoruz.

Standartların taslak olarak hazırlanma yöntemi, bunlardan sorumlu yetkili kurumlar ve uygulamaya geçiş aşamaları (yani olgunluk aşamaları) her ülke için farklıdır. Bu aslında, IFAC ve IASB’nin neden hala bu standartları evrensel olarak uygulamak için yaptıkları tanımlamaların bir sebebidir.

Bölgedeki ekonomik kompozisyonun karşılaştığı bir diğer güçlük ise, burada Arjantin, Brezilya, Şili ve Meksika gibi büyük sermaye piyasalarının bulunmasına rağmen, Latin Amerika’da bulunan ekonomik işletmelerin büyük bir çoğunluğunun, küçük ve orta ölçekli olmasıdır. Burada yazıldığı gibi bu durum, uluslar arası standartların uygulanmasını daha da güçleştirmektedir. Şimdi daha açıkça görülüyor ki, bu ekonomik işletmeler için, onlar tarafından da erişilebilir olan uluslar arası standartlar gerekmektedir. Bölgede sadece finansal ve operasyonel olanaklar kısıtlı değildir, aynı zamanda kaynak ve kapasitenin, üstelik teknik olanakların da yetersiz olması, başka bir önemli güçlüğü ortaya koymaktadır.

Bir diğer önemli güçlük ise, tercüme konusudur. Hepinizin bildiği gibi, tüm bu standartlar İngilizce dilinde basılır ve tüm bu teknik materyallerin İspanyolca ve Portekizce' ye tercüme edilmesi, daha önce yorumlanan kaynak türleri ve ayrıca zaman gerektirir. Aynı zamanda sık sık karşılan bir durum, yapılan tercümelerin, çıkarılan uluslar arası standartların hızına yetişememesi ve arada önemli bir zaman farkı oluşturmasıdır.

Bölgede bulunan birçok alan gelişme gereksinimi içindedir, bu nedenle bu alanlara kaynak tahsis etmek kolay bir görev değildir ve sıklıkla bu tür kaynakları talep etmekte, yüksek öncelik arz eden aşanlar birbirleri ile yarışmaktadır. Bu alanlar, mesleki dernekler, hükümet ya da düzenleyiciler tarafından desteklenmektedir.

Büyük ihtimalle, en çok bilinen uluslar arası standartlar, finansal demeçler ve denetleme ile ilgili olanlardır.

Latin Amerika' da, yasal raporlama ve zorunlu denetleme, ekonomik gelişmişlik seviyelerine bağlı olarak ülkeden ülkeye değişiklik gösterir. Sonuç olarak da bu ülkelerin standartları birbirinden farklıdır, bu ülkelerden bazıları her ne kadar uluslar arası standartları benimsediklerini iddia etseler de, bu standartların uygulandığı yöntem geniş kapsamlı bir uygulama olmaktan çok uzaktır.

Yerel standartların uluslar arası standartlarla yer değiştirmesi, ülkelerin aslında başarmak istedikleri durumdur. Ancak, standartları çıkaran kurum ya da ülkelere hizmet etmek ve her ülkenin karşılaşılabileceği engelleri tespit ederek ve değerlendirmek için, bu kavram net bir tanımlama gerektirmektedir. Üzerinde mutabık kalınan bir tanımlama eksikliği, anlam kargaşasına yol açar. IIAC, şu anda bu tür tanıma nasıl ulaşılabileceği üzerine çalışmalar yapmaktadır.

Diğer bir taraftan, IFAC üye kuruluşlarından, yerel standartları getiren yasal bünyelerin ne olduğuna bakılmaksızın, uluslar arası standartlar ile yerel standartları birleştirmek için ellerinden gelenin en iyisini yapmaları istenmiştir. Bu konu hakkında sunumumun ilerleyen bölümlerinde yorum yapacağım.

Birleştirme faaliyeti, uluslar arası standartların düzgün şekilde tercüme edilmiş olmasını, iyi zamanlanmış şekilde yerel bazda benimsenmiş olmasını, eğitim ve öğretim programlarını kapsamalarını ve uygun görüntüleme ve pekiştirme programlarına tabi olmasını gerektiren sürekli bir süreçtir. Yani gördüğünüz gibi kolay bir görev değildir.

Birleştirme sürecinde, yeni ve değerştirilmiş standartlar ile aynı hızda yürütülmesini zorlaştıracak kaynak yetersizliği, raporlama standartlarının kompleks yapısı ve gereken tüm denetleme standartlarının istenen uygulanabilirliği gibi pek çok güçlükle karşılaşılır.

Günün sonunda, çeşitli projeler için çok sınırlı kaynak tahsis etmek zorunda kaldığınız ve her zaman maliyet ile faydaların karşı karşıya olduğu bir tablo ile karşılaşacaksınız.

Dünyanın diğer bölgelerinde olduğu gibi, Latin Amerika'da da yerel standart çıkarma yetkisine sahip çeşitli kuruluşlar vardır. Bunların çoğu, aynı zamanda yasal yetkilere sahiptir.

Standart çıkaran düzenleyici kurumlar ve mesleki kuruluşların bu kadar çeşitli olması durumu, birleştirme süreci ile ilgilenirken ek bir karmaşıklık ortaya çıkarmaktadır. Genel olarak konuşmak gerekirse, bu kurumların her biri, uluslar arası standartla ile yerel standartların birleştirilmesi gerektiğine öncelikle inanmalıdır. Bu durum, çeşitli kuruluşlar arasında oy birliği eksikliğini olduğu bir atmosfer ortaya çıkarma eğilimi göstermektedir. Hatta bazı durumlarda, bu kuruluşlar arasında daha uğraştırıcı bir ortam yaratabilecek bir çatışma çıkabilir.

Ve bunun gibi bir durum Latin Amerika ülkeleri arasında çok yaygın olma eğilimindedir, kaynaklar sınırlı olduğunda gayretlerin bir kopyasının yapıldığı durum ortaya çıkmaktadır.

Latin Amerika için geçerli olan bir diğer önemli zorluk da, üniversiteler ve mesleki kuruluşlar tarafından uygulanan eğitim ve öğretim programlarının çok farklı olmasıdır. Uluslar arası standartlara pek çok durumda yer verilmeyen, özellikle yerel ihtiyaçların işlendiği üniversite müfredatları oldukça çeşitlidir.

Bunun yanı sıra, bu programların çoğu IFAC tarafından çıkarılan uluslar arası eğitim standartları ile uyumlu değildir, ayrıca bunlar arasında devam eden öğretim programları, bölgede bulunan birçok ülkede, gelişim seviyesinin en erken aşamalarında bulunmaktadır.

Eğitim ve öğretim programlarının ayrıntılı şekilde incelenmesi ve öğrencilerine uygulama deneyimi de kazandırabilecek kurumlara erişim sağlanması, bu bölgede gerçekleştirilmesi gereken unsurlardandır.

Hem yerel hem de uluslar arası standartların başarılı şekilde uygulanma süreçleri için, izleme ve pekiştirme, kilit unsurlardır.

Latin Amerika'da, mutlaka güçlendirme ve yatırım gerektiren bir alan vardır. Bu izleme sürecinin bir parçası olan kalite güvence, bölgede bulunan ülkelerin birçoğu için yeni bir kavramdır, yani bu durumda, çalışılacak çerçeve için elde bulunan çevre ve kaynaklar ile hangi modellerin ya da yaklaşımların daha iyi işleyeceği konusunda kılavuzluk gerektirir.

Bölgedeki girişimcilerin büyük çoğunluğunu teşkil eden küçük ölçekli girişimciler, kalite kontrol gereksinimlerinin uygulanma yöntemi ile ilgili olarak daha fazla araç ve kılavuzluk gerektirebilir.

Ve ihtiyaç duyulan etik kurallar tüm bu izleme ve pekiştirme programlarının önemli bir parçası olmalıdır, bu konuda profesyonel muhasebeciler için, ifac etik kurallarını uygulamak merkezi bir husus olmuştur.

Şimdi, üzerinde konuştuğumuz güçlüklerin üstesinden gelmek için mümkün görünen çözümlerle ilgili yorumları inceleyelim.

İlk olarak, benim için çok açık ki, çalışabilir ve fiili uygulama çözümleri, sadece tüm kurumsal paydaşların bir araya gelerek ortak bir çalışma yapması ile işe yarayabilir. Meseleler hakkında konuşmaları ve ayrıca deneyimleri bulunan bölgelerdeki gelişmeler konusunda bilgilerini aktarmaları gerekir.

Bu nedenle, IFAC ve profesyonel muhasebecilik kurumlarının, hükümet ve düzenleyicilerin, donör ve geliştirme komitelerinin, eğitim komiteleri ile bireysel profesyonel muhasebecilerin ortak çalışmalarına ihtiyaç duymaktayız. Bu ilgili kısımları bir tanesi ya da bazıları için geçerli bir görev değildir, bu gerçekten ortak bir gayretin sonucu olmalıdır.

Belirli konu ve karşılaşılan güçlükleri daha açık şekilde anlamak için, iki yıl önce IFAC, bir kuruluş uyumluluğu programı başlatmıştır. Bu programın odak noktası, belirli bir bölge seviyesinde ve aynı zamanda üye kurum seviyesinde problemlerin anlaşılması idi.

Kurumların kendi değerlendirmeleri ile bu program, birleştirmenin önüne geçen özel engelleri ve ulusal standartların uluslararası standartlar ile çatışma sebeplerini belirler.

Toplanan bilgiler, araç ve kaynakların gerekli olduğu alanların hangileri olduğunu belirlemek üzere, üye kuruluşları teşvik etmek ve eylem planı hazırlamak için temel olarak kullanılır. Bu yöntem ile, üye bir kuruluş, karşılaştığı sorunlarda kurumsal paydaşları ile birlikte çalışmak için bilgi elde etmiş olur.

Birleştirmenin olmadığı ya da henüz düşünme aşamasında olan ülkeler için, IFAC, üye kuruluşlarını bu konudaki tartışmada yer almak üzere teşvik etmeye devam edecektir. Bu faaliyet, birleştirmenin, mevcut durumda diğer ülkelerde nasıl ilerlediğini tespit etmek ile başlamalı ve bu yaklaşımların uzun vadeli süreçler için nasıl başlama noktası şeklinde hareket edeceğini belirlemek ile devam etmelidir.

Bu konudaki temel yaklaşımlar, ulusal ve uluslararası standartlar arasındaki farkların uyarlanması ya da elenmesidir. Ancak, diğer unsurlarla birlikte önerilen standartların fikir olarak yayılmasını ve bunlarla birlikte gelen ihtiyaçların net şekilde anlaşılmasını içeren, sürekli ve uygun bir süreç geliştirmek üzere yatırım yapmak da önemlidir. Bu gerekli sürecin bir başka sonucu olarak, önerilen standartlar hakkında gündeme gelen herhangi bir geçerli düşünce, gözden geçirilmek üzere uluslararası standart ihraç eden kurumlara sunulmalıdır.

Çözümlerin bir parçası olarak karşımıza gelen iki kilit bileşen, gayretlerin tekrarlanması ve asgariye indirilmesi ve sürece katılan gönüllü uzmanların olmasıdır.

Örnek olarak, standartların tercüme edilmesi, pek çok ülke bunu yapıyor ve birçoğundan bu faaliyet, donör fon programlarının bir parçası olarak isteniyor. Bu da yapılan

çalışmaların gereksiz yere tekrarlanmasına, birden fazla versiyonun ortaya çıkmasına ve farklı yaklaşımlara neden oluyor. (edebi tercümelemler ile birebir tercümelemler çelişiyor). Aynı dili konuşan ülkeler arasında, mesela kendi ulusal standart belirleyici kuruluşları arasında işbirliği yapılması, bu çalışmaların gereksiz tekrarlanmasını önlemek için bir yol olabilir.

Çözüm sürecinin bir parçası olarak görülebilecek değerli bir kaynak, fiili uygulayıcıların, eğitimcilerin ve muhasebecilik ve denetim konularında bilgisi olan diğer şahısların teknik uzmanlığıdır.

Donör ve gelişim kurumları da aynı zamanda, mesleğin gelişmesine yardım etmek ile görevlidir. Latin Amerika durumunda, dahili amerikan geliştirme bankası, isa ve IFRS'nin birleştirilmesi çalışmaları için fon sağlamıştır.

Donör programları genellikle sadece standartların kendileri üzerine odaklanmaz, aynı zamanda güçlendirilmesi gereken diğer mekanizmalar ile de ilgilenirler – daha geniş bir bakış açıları vardır. Bu nedenle, güvenlik piyasasını, eğitim sistemini ve kalite güvence programlarını güçlendirmek için ilgili projeler bulunabilir.

Son birkaç yılda, uyumluluk programı ile başlayarak, IFAC donörler ile daha yakın ilişkileri kurmaya başlamıştır. Bu ilişki, devam etmektedir ve bu, IFAC gelişmekte olan uluslar komitesinin odak noktası olan bir alandır. Bu oldukça yeni bir komitedir ancak, donör komitesi için mesleki ihtiyaçlara teşvik etmek ve donör fonu hedeflerine dair üye kurumlara rehberlik sağlamak için kendi iş programı yöntemleri vardır.

IFAC kendi üyelerini donör kurumlar ile işbirliği yapmaları ve onların programlarında yer almaları için teşvik etmektedir.

Çözümlerin bir başka önemli parçası, küçük ve orta ölçekli işletme ve girişimlerin ihtiyaçlarına hitap etmektir. Bu amaç için IFAC bir süre önce, küçük ve orta ölçekli bürolar komitesini kurmuştur. Geçen yıl bu komite, SMP ve SME'lerin ihtiyaçlarına hitap etmek konusunda önemli gelişmeler kaydetmiştir. IAASB tarafından önerilen denetim ve güvence standartları için yorumlar yaparak başlamışlardır ve şimdi ise SMP bakış açısını temsil edebilecek bireylerin IAASB görev güçlerinde yer almasını sağlamışlardır.

Öncelikle “küçük düşünün” yaklaşımını öne sürmüşlerdir – yani, bunlar daha küçük işletmeler için geçerli standartlardır, daha sonra da, daha büyük işletmelerin gereksinimlerine yönelmişlerdir. Aynı zamanda IAASB çalışmalarını SME'lerin finansal raporlama gereksinimleri projesi ve önerdikleri standartlar çerçevesinde yakından takip etmişlerdir. Bir ifşa taslağının, ocak 2007' de çıkarılması beklenmektedir.

Bir başka çok önemli gelişme de IFAC kurulunun, ISA bazlı SME denetimlerini anlamaları için küçük ölçekli işletmelere yardım etmek üzere bir rehber geliştirme önerisini kabul kararıdır. Bu rehberin 2007 yılının ikinci çeyreğinde basılması öngörülmektedir.

SMP komitesi, konu bazlı bu rehberin, kaynak ihtiyacı içinde olan genel alanlar için bir öncelik olduğuna inanmaktadır. Sonuç olarak, süreçlerin anlaşılmasında işletmecilere

yardım etmek için bir kalite kontrol rehberinin geliştirilmesi ve bunun daha küçük işletme çevrelerinde nasıl uygulanacağını belirlenmesi çalışmalarına devam etmektedir. Kurumsal paydaşları ve IFAC üyeleri SMP komitesi, diğer uygulama alanlarında da rehberlik sunabilmeyi hedeflemektedir.

Bir sonuç yolu olarak, şu fikirleri dile getirmek istiyorum:

Latin Amerika bölgesi, dünyadaki birçok bölge gibi çeşitlilik göstermektedir, bu durum da uluslar arası standartların bu bölgede tek bir çözüm ile uygulanmasını zorlaştırmaktadır. Bu konu, ülkelere göre ele alınmalıdır.

Uluslararası standartların uygulanması için tanımlanan kilit zorluklar mevcut olmaya devam etmektedir ve bunların üstesinden gelmek uzun zaman ve çaba alacaktır. Belki, tüm bu faaliyetleri genel ve geniş bir bazda yerine getirmek ya da uluslar arası standartların sadece geniş sermaye piyasalarında faaliyet gösteren işletmeler için zorunlu olup olmaması gerektiği, aynı zamanda pekiştirilmesi, ulusal standartların uluslar arası standartlara göre az gelişmiş pazarlar için daha az karmaşık olması durum ve faaliyetlerinin ne derece önemli olduğunu tekrar gözden geçirme zamanıdır. Uygulanacak son çözüm ne olursa olsun, çözümler tüm ilgili tarafların ortak gayretleri ile bulunmalıdır. Bu durum, tek bir kurumun üstleneceği bir görev değildir.

Daha önce de tartışıldığı gibi, IFAC genel olarak bu konular üzerine çalışmaktadır, ancak ilgili kurumlar, üç alandaki belirli faaliyetleri daha fazla incelemek isteyebilirler:

- Üye kurum uyumluluk programı
- Küçük ve orta ölçekli işletmeler komitesi
- Gelişmekte olan uluslar komitesi

IFAC internet sitesini, aşağıdaki adresten ziyaret ederek, bu isteğinizi gerçekleştirebilirsiniz:

www.ifac.org

İlginiz için sizlere çok teşekkür ederim.

MANUEL SANCHEZ Y MADRID

P-1.3.7-Matthias Mors

Öncelikle, böyle güzel bir günde, gün ışığından uzak bir salonda Avrupa vergilendirmesi ile ilgili konularda bilgi sahibi olmak için buraya gelmiş olan sizlere minnettarlığımı açıklamam izin verin. Gerçekten bu işe kendinizi adanmış olmalısınız ve umarım ki sizleri bu konuda hayal kırıklığına uğratmadık.

Şimdi sizlere Avrupa Birliği'nde şirket vergilendirmesi konusunda mevcut durumda nelerin olup bittiğinden biraz bahsetmek istiyorum. Ve temelde başlangıç noktası, sınırların, ayrımcılığın, rekabet çarpıtmalarının olmadığı varsayılan tek bir piyasaya sahip olmamızdır. Maalesef, tüm piyasanın, Avrupa Birliği kapsamında şirket faaliyetlerini engelleyen bir dizi vergi arzı engelleri bulunmaktadır. Başlama noktası kesinlikle bu vergi engelleridir. Mevcut yönetmelikte eksiklikler vardır ya da daha da önemlisi Avrupa Birliği dahilindeki ülkelerin vergi sistemleri arasında uyumsuzluklar vardır. Bu uyumsuzluklar ya çifte vergi alınmasına ya da hiç vergi alınmamasına neden olmaktadır.

Farklı vergi sistemlerin aynı anda mevcut olması, özellikle şirketler için uyumluluk maliyetlerini arttırmaktadır. Çatışma sorunlarını çözümlenmede, transfer fiyatlandırma alanında da pek çok problemle karşılaşmaktayız. Son olarak, çapraz sınır kaybı yaşayan çok az sayıda ülke vardır ve çok az sayıda olay meydana gelmiştir. Bu nedenle, bu zemine karşı başlama noktası olarak, komisyon 2001 yılında engelleri aşma stratejisi ortaya koymuştur. Bu strateji ile, bir taraftan, Avrupa Birliği kapsamlı faaliyetlerde tek bir ortak vergi kuralının uygulanacağı ve tüm şirketler geçerli olacak uzun vadeli ve ayrıntılı bir çözüm önerilmiştir. Aynı zamanda, bireysel vergi engellerini, ya direktifler yoluyla ya da "hoşgörü kanunu" adını verdiğimiz kanunlar yoluyla çözecek olan hedeflenmiş öncelikler konusunda da ilerlemeyi önermiş bulunmaktayız. Mevcut durumla ilgili genel bir açıklama yapmak amacıyla, sizlere bu başlangıçlardan dört tanesini sunmak istiyorum.

Hakkında rapor vermek istediğim birinci ve en iyi azim göstergesi olan başlangıç, ortak pekiştirilmiş tüzel vergi tabanıdır. Bu başlangıcın amacı, iç pazarda çifte vergilendirmeden kaçınmak için uyumluluk maliyetini azaltmak, ekonomik yapılanma nedeniyle ortaya çıkan vergi maliyetini azaltmak, Avrupa Birliği içinde yaşanan transfer fiyatlandırma problemlerini azaltmak ya da ideal olarak ortadan kaldırmaktır. Burada, bu başlangıcın ana teması, şirketlerin, tüm Avrupa Birliği dahilinde, ortak ve tüzel bir vergi tabanı üzerinde faaliyet gösterme seçeneklerinin olmasıdır. Bu pekiştirilmiş ortak vergi tabanı, daha sonra üye ülkeler arasında oranlandırılacak, üye ülkeler de bu oranlara göre kendi ulusal vergi oranlarını uygulamaya koyacaklardır. Yani buradaki fikir, vergi tabanı için ortak bir sistem elde etmeye çalışıyor olmamızdır, bizler vergi oranlarını uyumlu hale getirmeye çalışmamaktayız. Şimdi içinizden birçok kişinin ilgisini çekecek önemli bir nokta, ulusal muhasebecilik standartları ile finansal raporlama standartları arasındaki bağlantının ne olduğudur. Mevcut durumda, Avrupa Birliği'nde bulunan şirketlerin tamamı IAS ya da IFRS kullanma iznine sahip değildir. Ve bu durum, finansal raporlama standartları ile şimdi geliştirmekte olduğumuz vergi tabanı arasında resmi bir

bağlantı olmamasının temel nedenlerinden biridir. Bu tabii ki muhasebecilik standartlarının aynı zamanda farklı hedeflere sahip olması gerçeği dışındadır. Ancak eminim ki, bu konuya daha sonra tekrar geleceğiz.

Şimdi, 2004 yılında temel olarak maliye bakanları, komisyonun bir çalışma ekibi oluşturması ve bu ekibin bu tür bir başlangıç geliştirmek üzere çalışması fikrini desteklemiştir. Ve bizler de bu tarihten itibaren komisyon tarafından başkanlık edilen bu çalışma grubu içinde yer almaktayız. Her üç ayda bir – daha sık ya da daha seyrek olabiliyor – toplantı yaparak çeşitli alt gruplar oluşturuyor ve teknik soruları daha da derinleştiriyoruz, bu projeye ilgisi olan kişilerin internet sitemizi ziyaret ederek, çalışma grubunun orada bulunan belgelerini incelemelerini tavsiye ediyorum.

Başlangıçta bu tür bir faaliyeti geliştirmek için kimin üç yıllık bir plan hazırlayabileceğini anlamaya çalıştık ve tartışmış olduğumuz ilk mesele olan bu tür pekiştirilmiş ve tüzel bir vergi tabanının temelinde yer alacak genel ilke hakkında görüşme yaparak başlamanın daha mantıklı olacağına karar verdik. Daha sonra, geleneksel bir hususa, vergi tabanı değerlerinin yapısal hususlarına, değer kaybeden yedeklemelere vs. yöneldik, bu kapsam içinde görüşülmesi gereken bütün uluslar arası açılı sorularını buraya dahil ettik. Bir kere vergi tabanı a-tanımlandıktan sonra, görüşülmesi gereken ek hususlara sıra geldi, bunlardan ilki, birleştirmenin yöntemi idi.

İkinci olarak, bu tür bir başlangıç için yasal ya da idari bir çerçeve üzerine çalışmalı ve bu çalışmayı detaylandırmalıyız, söylediğim gibi ihtiyacımız olan şey, üye ülkeler arasında birleşmiş vergi mükellefleri payını oranlamak için bir paylaşım mekanizmasıdır, tabii ki olayları gözden kaçırmamak için bazı kurallara ihtiyacımız var ve sonuçta üzerinde tartışılması gereken pek çok uygulama meselesi de karşımıza çıkacaktır. Mevcut durumda, bu programın bir parçasını uygulamaktayız, yapısal kısımları hemen hemen tamamlamış durumdayız, birleştirme konusunu tartışmaya başladık ve önümüzdeki ay uygulama konularını tartışmaya başlamak niyetindeyiz. Şimdi bu teknik konuların yanı sıra, burada tabii ki tartışılması gereken politik konular da var, ancak söylediğim gibi, komisyon, bu vergi tabanının şirketler için bir seçenek olmasını önermiştir, şirketler için mevcut vergi tabanı ile yapılan uygulama bir seçenek olacak, bu onlar için zorunluluk haline getirilmeyecektir.

Diğer bir taraftan, üye ülkelerin bir kısmının iki farklı vergi sistemi uygulama fikrini onaylamadığı belirtmek de doğru olacaktır, bu nedenle bu durum hala muallâktadır. Bu nedenle, bu vergi tabanına erişim hakkına sahip olacak üyelerin kimler olacağı hala bir soru işaretidir, sanırım komisyon, ideal olarak tüm şirketlerin bu seçeneğe sahip olması gerektiğini savunuyor, ancak medyada yer alan başka fikirler de vardır, bunlara göre, sadece belirli şirket grupları bu vergi tabanına erişim hakkına sahip olmalıdır.

Komisyonun bakış açısına göre, bu vergi tabanının, Avrupa Birliği sınırları dahilinde birleştirilmiş ve pekiştirilmiş olması önemlidir, bazı üye ülkeler bu konuda isteksizdir ve önce ortak bir vergi tabanının, birkaç yıl sonra da ortak, birleştirilmiş bir vergi tabanının getirileceği iki aşamalı bir yaklaşım tercih etmektedirler. Son önemli politik soru ise, kaç üye ülkenin bu programda yer alacağıdır. Bana göre, şu anda sayısı yirmi beş ve yakında

yirmi yedi olacak üye ülkelerin tamamının bu başlangıcı destelemediği bir sır değildir; ancak vergi ile ilgili konularda oybirliği prensibi esastır. Ancak Avrupa Birliği kurallarına göre, üye ülkelerden oluşan bir alt grup, bu geliştirilmiş birleşimi uygulamaya başlayabilir ve en az sekiz üye ülke bunu onaylar ise, Avrupa Birliği kurumsal çalışma çerçevesinde faaliyetlerini sürdürebilir. Bizler, şimdiye kadar kat edilen yolu gösterecek bir iletişim sunumu planlamaktayız, bu sunum gelecek yılın bahar ayında çıkarılacaktır ve komisyon, 2008 yılı için yapılacak bir etki değerlendirmesi de dahil olmak üzere, ayrıntılı bir yönetmelik önerisi sunmakla görevlidir, bana göre Profesör Heilzig bu başlangıç ile ilgili daha detaylı bilgi verecektir. Bu sessiz gelişen ve hırslı projede sizlerin de gördüğü gibi, bazı insanların bu projenin gerçekleşip gerçekleşmeyeceği konusunda merakının bulunması da bir sır değil, bu nedenle düşündük ki, bizler daha pragmatik olmalıyız ve SME'ler için geliştirilecek projelerde belki daha az hırslı olmalıyız.

SME'lerin iç pazarda özellikle vergi engelleri nedeniyle sarsıldığı konusu çok net değildir, rakamları incelediğinizde görebilirsiniz ki, çapraz sınır uyumluluğu maliyetleri, SME'ler için, büyük şirketlere olduğundan daha yüksektir. Ve bu nedenle, çok hırslı, biçimsiz bir şekilde, uyumluluğun çok uzun vadeli görüldüğü yokuştan aşağı doğru incecimize, neden karşılıklı olarak tanınan bir ilkeyi temel almayı denemiyoruz ki? Ve ülkelerin kendilerinin belirlediği vergilendirme modellerine göre, bir grup şirket, kendi vergi tabanlarını, merkezlerinin bulunduğu asıl üye ülkelerin vergi kurallarına göre hesaplamayı seçebilecektir. Ve ardından kendi ulusal vergi oranlarını uygulayabileceklerdir

Şu anda, ortak birleştirilmiş vergi tabanının tan zıttı olarak, bu başlangıç, iki yönlü ya da çok yönlü anlaşmalar formunda olacak veya bir topluluk sözleşmesi olmayacaktır; bu yüzden, Avrupa Birliği kurallarını baz alarak verilen çok zor bir kararı uygulamak zorunda değiliz, bir oybirliğine ihtiyaç duymuyoruz. Bu yüzden, bu başlangıç sadece benzer vergi oranlarını uygulayan ilgili üye ülkeler arasında yapılacaktır. Şimdi bu başlangıcın çok net şekilde bazı avantajları vardır. Daha önce de söylediğim gibi, bir oybirliğine ihtiyaç olmadığından, bir grup üye ülke bu uygulamaya hemen başlayabilir. Yeni vergi kuralları geliştirmek zorunda değilsiniz; sadece şimdi uygulanmakta olan vergi tabanını kullanarak bu uygulamaya geçersiniz. Vergi tabanı da anında kullanılabilir. Ana ülkenin vergilendirme önerisi detayları yatırımcıları tarafından geliştirilecektir. Melcom Gummi ile Bay Mark Kaiser bu detayları inceleyeceklerdir. Yani bizim görüşümüze göre, bu durum SME'lere yardım etmenin ilk pragmatik basamağı olarak görev yapacaktır, çünkü genel anlamda, Avrupa Birliği kapsamındaki iç pazarı tam anlamıyla kullanmak istediklerinde, SME'lerin karşı karşıya kalabilecekleri problemlere hitap edecektir. Sadece açıkça bellidir ki, bazı negatif yönler de mevcuttur ve sihir gibi etkisi olan bir çözüm, optimal bir çözüm yoktur ve ana ülkenin vergilendirme yöntemi de optimal değildir.

Eğer biliyorsanız, bir soru da, ayırım problemleri ortaya çıkaran ya da çıkarmayan farklı çift yönlü kurallarınız varsa, orada hala çözülmemiş sorunlar var demektir, örneğin, diğer ülkeler ile yapılan çifte vergilendirme sözleşmesinin uygulanması konusunda. Ve burada bir nokta vardır, bu tür bir problem üye ülkelerin merkezine yakın olursa, böyle bir durumda kontrol ve denetleme nasıl yapılır? Şimdi bizler geçen Aralık ayında

komisyonda verdiğimiz kararları sunmuş olduk, muhtemel pilot projeleri ve üye ülkelerin bu fikri kabul edip etmeyecekleri konusundaki mevcut çalışmaları sizlere bildirdik. Şimdi bu iki oldukça kapsamlı başlangıcın dışında, biz aynı zamanda vergi problemleri ile ilgili sorunların üstesinden gelmek için pragmatik bir yol ile bazı somut ilerlemeler kaydetmek istediğimizi düşündük.

Bu tarz problemlerin son beş yılda çok fazla artmış olduğu bir alanın, transfer fiyatlandırma alanı olduğu ortaya çıkmıştır ve bu amaç için 2002 yılında ortak transfer fiyatlandırma dediğimiz programı uygulamaya koyduk. Bu program içinde ulusal vergi yönetimlerinden gelen uzmanların ve özel sektörden gelen transfer fiyatlandırma uzmanlarının oluşturduğu eşsiz bir grubu bir araya getirdik. Katılımcı olarak OECD sekreterliği gözetmenlik yapacak çünkü OECD kurallarından taviz vermek istemiyoruz; bizler OECD kuralları çerçevesinde işlemleri gerçekleştirmek istiyoruz. Ve bu JTPF'nin amacı, Avrupa Birliği'nde ortaya çıkan transfer fiyatlandırma problemlerinin üstesinden gelmek için ortak ve yönetmelik bazlı olmayan bir çözüm bulmak için en iyi uygulamaların takas edilmesidir.

2002 yılının en başında, bu çalışmanın gerektirdiği önceliklerin daha az ya da daha fazla olması hakkında görüş birliğine vardık, yapılması gereken en önemli işin de uyumsuzlukların çözümünü geliştirmek, uyumsuzlıklardan kaçınmak ve uyumluluk maliyetini azaltmak olduğuna karar verdik. Çünkü forumun gerçekleştiği işten oldukça memnunuz, komisyon vekilliği gelecek yıllar için de uzatma eğilimi içindedir. Ve çok kısa olarak bu alanda neler başardığımızı belirtmek istiyorum. Daha önce de belirttiğim gibi birincil öncelik, Avrupa Birliği kapsamında karşılaştığımız uyumsuzlukların çözümüdür. Kurul kararı ile çözüme adı verilen bu anlaşma, benim bildiğim kadarıyla dünya çapında mecburi kurul çözümü getiren tek yasal araçtır. Bu çok yönlü bir anlaşmadır, sadece toplum kanunları altında geçerli bir araç değildir.

Buradaki problem, kurul kararı anlaşmasının çok iyi işlememesidir. Çok kesin şekilde taslak halinde hazırlanmamıştır ve bu nedenle birinci öncelik bu anlaşmanın düzgün şekilde uygulanması üzerine bir fikir birliğine varmaktır ve transfer fiyatlandırma forumu, 2004 yılında öneri olarak ortaya koyduğumuz bir davranış şekli hazırlamıştır. Bugün ben de üye ülkelerin bu davranışı oy birliğine gerek kalmaksızın Aralık 2004' ten itibaren uygulamaya başlamasından dolayı memnunuz.

İkinci öncelik, bir takım belgelendirme gereksinimlerinin şirketlerin şikâyetçi olduğu bir alanda, giderek daha fazla güç hale gelmesidir. Aynı işlem için size farklı üye ülkelerde farklı transfer fiyatlandırma dokümantasyon kuralları sunulur. Bununla ilgili olarak forum, Avrupa Birliği transfer fiyatlandırma dokümanı adı verdiğimiz kuralların iki unsuru olduğunu belirtmiştir.

Bunlardan birincisi, ortak yönetici dosyasıdır ve bu dokümantasyon ilgili şirketin yaptığı işlemlerden sorumlu tüm üye ülkelere gönderilir, ardından, standart haline getirilmiş, sadece ilgili üye ülkelere özel farklı dokümantasyon takımları ile karşılaşırsınız. Yine burada bu yılın Haziran ayında üye ülkeler tarafından benimsenmiş ılımlı bir kanun aracı seçeneği ortaya koyulmuştur. Mevcut durumda, uyumsuzlıktan kaçınmak için yaptığımız

çalışmalar devam ediyor, aslında uyuşmazlıktan kaçınma yöntemini geliştirmiş olmamız iyi bir haberdır, ancak ilk etapta bu uyuşmazlıklardan kaçınmak çok daha iyi olacaktır.

Öncelikli konsültasyon ya da öncelikli anlaşma yapma gibi bir seçenek olup olmadığını tartıştık ancak sonunda vardığımız görüş, sonuca götüren en iyi yolun, ileri seviyede fiyatlandırma ve çözümleri geliştirmek olacağına karar verdik, böylece son on iki aydır APA konusunda yapılacak en iyi uygulamanın ne olacağı ile ilgili çalışmaktayız ve bu bazda Avrupa Birliği'nde bulunan komisyonların bazı rehberler hazırlamaktadırlar, bu rehberleri gelecek yılın ilk aylarında sunmayı umut etmekteyiz.

Bunun ardından, getirilecek cezalar ve tabii ki kurallara uyulup uyulmadığının takip edilmesi konularını tartışacağız, bence bu kurallara sahip olmak iyi bir şey ancak aynı zamanda bu kuralların uygulamada olduğundan da emin olmalıyız. Bahsetmek istediğim dördüncü başlangıç ise, çapraz sınır kaybıdır ve konuşmamın başlarında da söylediğim gibi, bu problem ayrıcalıklı pazar kapsamında ortaya çıkmaktadır. Bu problem, bir şirketin temel olarak geniş bir üye ülkede ekonomik olarak gelişme şansı olduğu, sınırlar ötesinde gelişme şansı olmadığı anlamına gelir. Özellikle SME' le için geçerli bir problemdir, bu işletmeler, diğer üye ülkelerde başlangıç maliyetleri ile işe başlamış olan küçük ve orta ölçekli işletmelerdir.

Bahsedilmesi gereken yasal bir problem de mevcuttur, çünkü anlaşma özgürlüğü kapsamında, Avrupa Birliği dahilinde, eğer bir üye ülke domestik ofset kaybına uğruyorsa ancak çapraz sınır ofset kaybına uğramıyorsa, bu durum özgürlüğün kısıtlanmasını gereğini ortaya çıkarabilir ve bu nedenle Avrupa Birliği anlaşmasına karşı bir durum oluşabilir. Şimdi, bizim bakış açımızda, temel olarak belirli kurallar olmalıdır, bizler çifte tüketime kaçınmak istediğimiz zaman, bu kurallar ortada sadece bir tüketime olmasını sağlamalıdır. Üye ülkeler arasında sürekli bir vergi sistemi değişikliğinin olmasını bizler istemiyoruz. Ve umarım ki, vergi planlaması konusuna dair savunmasız olma durumlarından da kaçınmak istediğimizi söylersem, sizler beni affedersiniz. Evet, bir kişinin aklına gelebilecek pek çok çözüm türü vardır.

Ben buraya çözüm olabilecek üç yolu slaytlar ile anlatmaya çalıştım. Sizler de, bizim üye ülkelerde kullandığımız gibi tanımlayıcı bir transfer sistemine sahip olabilir, grup ya da iç grup katkıları ile öncelikle bir tüketime getiren geçici kayıp sistemi düşünebilir ve ardından da pekiştirilmiş bir kâr sistemi elde etmek için, baştaki zararı tekrar elde edebilirsiniz.

Tabii ki burada daha uzun vadeli birleştirilmiş vergi tabanları işbirliği için bir bağlantı mevcuttur, başlangıçta da bahsettiğim gibi, bu yabancı birleşimini sağlayacaktır. Bu nedenle bence, bizim bakış açımıza göre, gelecek yıllarda karşımıza çıkacak herhangi bir başlangıç daha kısıtlı olmalıdır.

Örneğin bu, dikey yukarı ilerleyen bir tazminat sistemi olabilir, tabii ilerleme gerçekleşebilirse. Bizim görüşümüze göre, üye ülkeler arasında işbirliği sağlanırsa bu durum oldukça iyi olacaktır. Şu an itibarıyla bu şekilde bir yasal başlangıç öngörmüyoruz ancak düşünüyoruz ki, eğer bir üye ülke işbirliği yapar ve bu amaç için

gelecek ay bir iletim sunumu hazırlayabilirsek çok iyi olacaktır. Takım kaybı hakkında gerçekleşecek bu sunum, vergi sistemlerinin koordinasyonu adını verdiğimiz ve uygulamaya koymaya çalıştığımız üçlü iletim paketinin bir parçası olacaktır. Bazen, bir uyuma ihtiyacınız olmaz, sadece üye ülke vergi sistemler arasındaki uyumsuzlukları belirtirsiniz ve bu yeterli olur. Biz de bu nedenle çok hırslı görünmeyen bu sistemi teşvik etmeye çalışacağız ve umuyoruz ki gelecek ay sunum yaptığımızda, üye ülkeler işbirliğine olumlu bakacak ve iç pazarın fonksiyonlarını geliştirmek için birlikte çalışacaklardır.

Beni dinlediğiniz için teşekkür ederim.

P-1.3.7-Norbert Herzig

Katılımınız için size çok teşekkür ederim Bay Moose. Bayanlar ve baylar, şimdiye kadar Avrupa Birliği vergilendirme politikası kapsamında bulunan dört önemli güçlük hakkında genel bir açıdan bilgi sahibi olduk. Şimdi bizim amacımız, en az ilk iki konuya karşı göğüs germektir, teorik ve pratik bir politika ile.

Birinci konu, ortak birleştirilmiş ve işbirliği içinde kurulan vergi tabanının biraz daha detaylandırılmasıdır. Mathias Morse'un da burada bahsettiği gibi, ortak fikir, muhasebecilik yaklaşımında ulusal bir vergilendirme yolu izlemek değil, birden fazla üye ülkede ticaret yapan işyerleri için, vergi hesaplama yönteminde, ortak bir Avrupa yaklaşım oluşturmaktır.

2004 yılında, ortak birleştirilmiş ve işbirliği içinde hazırlanmış bir vergi tabanı için, bir çalışma grubu oluşturulmuştur. Bu çalışma grubu, politik değil teknik uzmanlardan oluşuyor ve Avrupa komisyonundan bir üyenin başkanlık ettiği toplantılarda her üç ayda bir, bir araya geliyor. Kesin Avrupa Birliği üyesi olan ülkelerin uzmanlarından oluşan bu grup, bence tüm üye ülkelerin katılımıyla oluşan önemli bir yapıdır. Yılda bir kere dışarıdan gelen uzmanlarla birlikte bir toplantı yapılır, bana göre bu toplantı, farklı üye ülkelerin oluşturduğu beş alt grubun farklı projeler üzerinde çalışması anıdır.

Bu projelere daha sonra tekrar döneceğim. Buradaki genel yaklaşım, vergi oranları üzerine değil, vergi tabanı üzerine odaklanmaktır. Bu grubun amacı, Avrupa Birliği kapsamında işleyecek tek bir vergi tabanı oluşturmak ve farklı vergi tabanlarının farklı vergi yolları izlemesine engel olmaktır. Başlama noktaları, desteklenen IFRS'lerdir çünkü desteklenen IFRS'ler Avrupa Birliği kanunlarıdır ve tüm Avrupa Birliği üyesi olan ülkeler için önem teşkil etmektedir.

Buradaki süreç tek aşamalı bir süreç olarak tasarlanmıştır, iki aşamalı bir süreç değildir, bunun anlamı da sonuçta elde edilen çıktının bir tek vergi tabanı olması ve bu vergi tabanının AB üye ülkelerinde bulunan tüm işletmeler arasında yeniden pay edilmiş olmasıdır.

Ancak tek aşamalı yaklaşım, kendi içinde üç basamak ihtiva eder. Birincisi, Avrupa Birliği kapsamındaki her işletme için ayrı bir vergi tabanı hesaplamaktır, bu da farklı işletmeler için ortak bir vergi tabanı elde etmek demektir. İkinci basamak, farklı işletmeler için elde edilen sonuçların birleştirilmesidir ve üçüncü basamak ise, üye ülkelerde bulunan farklı işletmeler için vergi tabanının yeniden pay edilmesidir ve bu pay etme şekli üye ülkeler için vergilendirme olur.

Mevcut durumda, birden fazla üye ülkede ticaret yapan işletmeler için CCCTB seçmelidir, zorunlu değildir. Bunun anlamı, bu şirketlerin CCCTB kavramı bulunan üye ülkelerdeki farklı kuralları izleme seçeneklerinin olduğudur. Burada sorulacak mükemmel bir soru, "Vergi ilkeleri, ortak bir vergi tabanı oluşturma konusunda nasıl bir yardımda bulunabilir?" olacaktır ve bunun cevabı "sadece çok sınırlı şekilde" olacaktır. Çünkü

mevcut durumda Avrupa Birliği kapsamında ortaya koyulmuş vergi ilkeleri yoktur ya da herhangi bir üye ÷lkenin vergi ilkeleri takımı Şeklinde basılı ve üzerinde kesin karar verilmiş dokümanları yoktur.

Belirlenmiş genel vergi ilkelerinin çoğu, sadece ortak vergi tabanı ile ilgili değil, aynı zamanda genel vergi sistemi ile ilgilidir. Ancak, IFRS çerçeve programı belgelendirilmiş bir takım muhasebecilik ilkeleri ortaya koymuştur ve CCCTB çalışma grubu bunlardan faydalanmaktadır. Ancak sadece bir başlangıç noktası olarak faydalanmaktadır ki bu çok önemlidir. Muhasebecilik ilkeleri, bir dizi detaylı tanım ya da tavsiye sağlamaktadır, bunlar vergilendirmeye uygulanabilir ya da uygulanmayabilir. Buradaki amaç, hemen üzerinde hemfikir olmak için bir dizi tanımlı vergi ilkesi üretmek değildir, ancak, daha ileri seviyedeki görüşmelere rehberlik edecek bir ilkeler taslağı hazırlamaktır.

Bana göre, görüşmelere rehberlik yapabilen unsur, IFRS ilkelerinin önemidir, çünkü tüm üye ÷lkeler, IFRS çalışma çerçevesini bilmektedir. Bu ilkeler düzenlemeye gidebilir ve görüşmeler ışığında güncellenebilir. Peki bu arenada IFRS nin rolü nedir? Bence bu çok açık. IFRS, vergi tabanını değil, başlama noktasını tanımlıyor. Burada IFRS'ye olan bir bağımlılık söz konusu değildir. IFRS sadece ortak bir dil ve ortak kelimeler sağlayan bir araçtır, bunlar tüm Avrupa Birliği üye ÷lkelerinin resmi dilinde yayınlanan ve tüm vergi uzmanlarının elde edebileceği Avrupa Birliği kanunlarıdır. IFRS sürekli bir referans noktasıdır ve üye ÷lkeler arasındaki görüşmeler için bir rehberdir. Ancak çok önemlidir ki, sürekli değişen standartlar için bir lehçe formu bağlantısı olmayacaktır.

Buradaki amaç, vergi tabanını tanımlayan ayrı bir kurallar seti oluşturmaktır. CCCTB çalışma grubu, bir problemi takip eder, ilke bazlı bir yaklaşımı değil. Şimdi müsaadenizle CCCTB'nin farklı yönlerini anlatmak istiyorum. İlk olarak, ortak vergi tabanı. Sanırım bizler, yedek fonlar, provizyonlar ve borçların değer açıklamaları için bazı kurallara ihtiyaç duyarız. Gelir vergisi tanımlanmalıdır ve uluslar arası unsurlar göz önüne alınmalıdır. Sonra sıra, birleştirmeye ve paylaştırmaya gelir. Bizler birleştirme yöntemlerine ve saha da önemlisi paylaşırma kurallarına ihtiyaç duyarız. Diğer yönler, kurumların da yer aldığı yapısal ve yasal çerçevelere gelir, burada bazı yeni kurumlara ya da finansal kurumlar için birçok ÷lkede olan bazı özel kurallara ihtiyaç duyarız.

Şimdi farklı noktaları inceleyelim hep birlikte. İlk olarak değer kaybı hususu. Sanırım bizler, değerlerin ve faydalı sahiplik konusunun vergi yönelimli tanımlarına ihtiyaç duyuyoruz. Burada sorulacak soru, fiziksel ve fiziksel olmayan değerler arasında ayırım yapmak için vergi amaçlarına ihtiyaç duyar mıyız? Bunu yaparsak da sanırım elde edilebilir değer kaybı yöntemlerine de ihtiyaç duyarız. Ve sıra ölçüm aşamasına geldiğinde sorulacak soru ise, bana göre, vergi kararlarının değerini değil değerlerin tarihi maliyetlerini ölçmemiz gereğidir. Karşımıza çıkacak problemler, bence, bireysel değer kayıplarını mı yoksa havuz değer kayıplarını mı kullanmamızın doğru olacağıdır. Bireysel değer kayıpları için her bir değer bazında faydalı geçerlik süresini hesap etmeliyiz ancak havuz değer kaybı durumunda bu gerekli değildir. Bu nedenle havuz değer kaybı aracı bir derece daha kolay kullanılabilir.

Sorulacak bir sonraki soru Şudur: IFRS 16 gibi farklı parçaların ayrı değer kaybı

araçlarının bulunması mümkün mü? Örneğin bir arabanın motorunun ayrı şekilde değer kaybetmesi gibi bir olay, vergi kararları için uygulanamayabilir. Ve bu durumda finansal değerler için ayrı kurallara ihtiyacımız var mıdır? Bana göre, IFRS'nin uyguladığı yöntem, bu kapsamda fazla detaylı değildir. Bu konuda son bir görüş olarak, IFRS dili ve kategorileri oldukça yardımcıdır ancak vergi çözümleri IFRS 16' dan farklı olabilir. Şimdi ihtiyat, provizyon ve borçlara dönelim. Bu alanda, IFRS 37'yi referans almak, vergi kararları için faydalı olacaktır.

Ancak sanırım, vergi kararları için ekstra aşamalar da gerekmektedir. Bir provizyon ne zaman vergiden düşülebilir olmalıdır? Olumlu ve olumsuz liste hakkında bir görüş vardır. Olumlu liste provizyonların, bu liste dahilinde olmadıkları sürece vergi kararları almakta kabul edilmeyecekleri anlamına gelir. Olumsuz liste ise, belirli kriterleri karşıladıkları sürece provizyonların kabul edilebileceği anlamına gelir. Ayrıca, vergiden düşülemeyen provizyonlar, olumsuz listede yer almalıdır. Bence, vergiden düşülemeyen kalemler olarak, bir olumsuz provizyonlar listesine ihtiyaç duymaktayız.

Bir sonraki odak noktası, vergilendirilebilir gelirlerdir. Üye ülkeler arasında vergiden düşülebilen ve düşülemeyen giderler farklı olduğundan, bunları ayırabilmek için vergilendirilebilir gelirin net bir tanımına ihtiyaç duymaktayız. Karşımıza çıkan bir başka sorun, vergilendirilebilir geliri hesaplamak için, oy pusulalarında bulunan kar ve zarar hesaplarının kullanılıyor olmasıdır. Bence her ikisine de ihtiyacımız var. Ve bölgesel vergiler ve sosyal güvenlik sistemlerine yapılan katkılar ile nasıl başa çıkacağız?

Birleştirmeden bahsediyor isek, buradaki amaç Avrupa Birliği'nde bulunan grubun tek bir vergi tabanı uygulamasını sağlamaktır. Muhasebecilik yaklaşımı, vergilendirme için uygun değildir. Vergi kararları alırken işe, birleştirilmiş finansal hesaplardan başlamıyoruz, tekil hesaplardan başlıyoruz. Gerekli olan şey, birleştirmenin vergiye özel bir yöntem ile gerçekleştirilmesidir. Bu konuda yaşadığımız sorunlar, yasal ya da ekonomik bir yaklaşım izleyen bir grup tanımına ihtiyacımızın olmasıdır. Belki % 75-95 arasında hisse almak için gereken unsurları tanımlamalıyız. Vişne toplama yaklaşımında olduğu gibi, izlenecek yol, tüm yaklaşımlar üzerine karar vermek ya da hiçbir yaklaşım hakkında karar vermemektir. İşletmeler için gelir ve harcama kuralları belirlememiz gerekir, birleşmenin mekanik aşamasına geldiğimizde, en önemli şey, kâr ve zararların birleştirilmesi işlemidir ki bu işlem vergilendirme bakış açısına göre, bence, en önemli aşamadır.

Evet, bir başka soru: vergi kararları için gerçekleştirilen iç grup işlemlerinden kâr ev zarar elemesi yapmamız gerekir mi? bu çok komplike bir işlemdir. Ve azınlıkta olan hisse sahiplerine karşı nasıl bir tutum izlenmelidir? Tartışılması gereken bir başka konu paylaşım değildir. Paylaşım için makroekonomik faktörlerin kullanılması çok olası değildir. Satış, katma değer vergisi, ödeme kuralı gibi mikroekonomi faktörleri ve bu faktörlerin kombinasyonlarını kullanmak daha mantıklı olacaktır. Dünyada bunun örneklerini Amerika ve Kanada gibi ülkelerde görebiliriz. Karşılaşılan analitik bir problem, geleneksel kriterlerin modern ekonomi kriterlerine uymaması, yani bilgi bazlı ekonomi kriterlerine uymamasıdır. Ve buradaki politik sorun, üye ülkeler arasında bir anlaşma sağlanmasıdır. Bu nedenle tek aşamalı süreç çok fazla hassastır ve ortada

paylaştırma yöntemine dair bir anlaşma yoksa tüm proje zedelenebilir.

Burada pek çok uluslararası yön vardır. İlk olarak, OECD çalışmalarına dair karşılıklı ilişkiler oluşturulmalıdır. Karşılaşılan sorun, mülkiyet prensibinin evrensel getirileri hakkındadır. Çifte vergilendirmeden kaçınmak için ortak bir yöntem ihtiyacı duyar mıyız? Bence duyarız. Mevcut çifte vergilendirme anlaşmalarının etkisini üçüncü grup ülkeler ile yeniden gözden geçirmek gerekmektedir. Peki ortak ikamet tanımı konusunda ne yapılmalı? Avrupa Birliği'nde ikamet etmeyen kalıcı kurumları bu kurallara dahil etmeliyiz? Burada sadece birkaç soru karşımıza çıkıyor.

Ancak bunlar içinde çok daha karmaşık yönler vardır. Bir sonraki aşama, yasal ve idari çalışma çerçevesidir. Uyum ve karşılıklı tanımayı kanuni olarak kabul etmeli miyiz? Peki prosedürlere dayalı kanunlar, kayıt, vergi dönüşleri, mali yıl vergi değerlendirmesi, vergi denetimleri ve bunun gibi işlemler konusunda nasıl bir yol izleyeceğiz? Açıklama ve aracılığı kimler yapıyor? İdari yardımı kimler sunuyor? Örneği bilgi değiş tokuşu. Görüyorsunuz, bizim ilgilendiğimiz gerçekten çok hırslı bir projedir. Ve son olarak karşımıza teknik ve politik sorular çıkmaktadır. CCCTB bütün işletmeler tarafından elde edilebilir mi yoksa sadece belirli bir grup tarafından mı kullanılabilir? Neden birden fazla ülkede faaliyet gösteren sadece dört grup var? Neden bu dört grup sadece bir ülkede faaliyet göstermiyor? CCCTB belirli işletmeler için seçmeli mi yoksa zorunlu mu? Bizler tek aşamalı yaklaşıma mı bağlı kalmalıyız yoksa iki aşamalı yaklaşımları mı gözden geçirmeliyiz?

Bütün üye ülkelerin sürece dahil edilmesi mümkün müdür ya da üye ülkelere sadece belirli bir seviyede işbirliği mi alınmalıdır? Avrupa Birliği'nde birçok üye ülke vardır ve bence bunlardan en az 8 tanesi gereklidir.

Sunumumun son slaydında da, gelecekte karşılaşılabileceğimiz durumları göstermek istiyorum. CCCTB çalışma grubu teknik bir uzman gruptur. Bu çok önemlidir. Politik bir grup olmadığından, bu proje politik seviyeye geldiği zaman ilginç yaklaşımlar ortaya çıkacaktır. Komisyon, 2008 yılı sonu itibarıyla, bir yönetmelik önerisi sunacağını ilan etmiştir. Belki direktif şeklinde bir yönetmelik gelir ya da daha olası olarak gelişmiş seviyede bir işbirliği çalışması gelir. Proje oldukça kararlıdır. Belki iki aşamalı bir süreç daha makul bir alternatif olabilir. Bence asgari vergi oranları vb gibi vergi oranları alanında herhangi bir başlangıç olmayacaktır.

Gördüğünüz gibi daha yapılacak çok iş var. Bu oldukça zor bir görev. Sizlere çok teşekkür ederim.

P-1.3.7-Petr Kriz

Bayanlar ve baylar, bugün burada sizlerle olmak ve finansal raporlama iş çerçeveleri ve gelir vergisi arasındaki ilişki hakkındaki görüşlerimi paylaşma fırsatı bulmak benim için büyük bir onurdur. Biliyorum ki, dikkatinizi bir noktada tutmak, özellikle de günün bu saatinde oldukça zordur, ama ben sizin ilginizin burada odaklanmasını sağlamak için elimden gelenin en iyisini yapacağım.

İlk olarak senaryoyu tanıtmak ve politika hazırlayanlar için birkaç kullanılabilir taslak seçeneği sunmak ve denetçiler için karşılaşılabilecek bazı zorluklardan bahsetmek istiyorum, bu dinamik raporlama, mevcut durumda gözden geçirmekte olduğunuz bir muhtemel politika yaklaşımını içerir ve sunar. Standart bir modele baktığımızda, gelir vergisi sistemlerinin çoğunun muhasebecilikle ilgili bağlantılarının birbirine benzer olduğunu görürsünüz. Bu nedenle, olağan başlama noktası, vergiden önce, muhasebe standartları kapsamında tanımlanmış olan kârlardır, bunun ardından vergi kanunları tarafından tanımlanan ve genellikle parlamentonun onayladığı düzenlemeleri elde ederiz. Sonra da sonuç ve tesadüf olarak, bu iki takım arasında birleştirilmiş vergi tabanını elde etmiş oluruz. Tabii ki, mevcut durumda, ilk kutunun sürekli hareket etmekte olduğu bir durum içindeyiz. Bazı şirketler yolculuk ücretlerinin yanı sıra uyumluluk sağlamaya çalışıyor, bazı şirketler, yol ücretlerinden uzaklaşmaya çalışıyor, bazı ülkeler başka bir tarafta duruyor; özellikle SMEler ulusal muhasebecilik sisteminin bir parçasıdır ve bunun, mali gelirin sabitliği ve tahmin edilebilirliği ve aynı zamanda vergi iadeleri üzerinde olumsuz bir etkisi vardır çünkü vergiden önce elde edilen kâr dinamikdir ve ulusal standartlar tarafından tanımlanabilir, IFRS tarafından tanımlanabilir, ayrı SME standartları tarafından tanımlanabilir ve aynı zamanda bizler verginin tarafsızlığını ve bir çeşit vergi adaletini sistemimizde muhafaza etmek isteriz.

Bu nedenlerden dolayı, içinde bulunduğumuz kolay bir durum değildir. Politika hazırlayan kişiler bu durumda ne yapabilir? Bir de uzmanlar ve son olarak parlamentolar bu konularla nasıl başa çıkabilir? Bazı ülkelerde sadece birleştirilmiş finansal demeçler için IFRS' in kullanılmasına karar verilmiştir ancak bu ülkeler ulusal standartlarına göre vergi hesaplamalarının yapıldığı finansal demeç standartlarını da muhafaza etmektedirler. Bu tipik bir yaklaşımdır, örneğin Almanya, Fransa, Avusturya bu yaklaşımı uygulamaktadır.

Diğer bir taraftan, tanınmış bir finansal çerçevenin, vergi hesaplamasının başlangıç noktası olarak kullanılmasına izin veren liberal yaklaşımlar da mevcuttur. Bu yaklaşıma örnek olarak, Avrupa ülkelerinden Hollanda verilebilir.

Bir başka seçenek de, hesaplardan elde ettiğiniz miktar ne olursa olsun bir noktadan başlamak ancak farklı finansal raporlama çerçevelerinden kaynaklanan etkileri azaltmak için çok sıkı vergi düzenlemeleri ve vergi kuralları uygulamak olabilir. Örnek olarak, tek set içinde finansal araçların yol ücretlerinin değişmesini istiyorsanız ve diğer set maliyet gerektiriyorsa, vergi kanunlarına göre, finansal araçlar için maliyet uygulamak zorundasınız, sadece bu durumda muhasebe sistemindeki değişikliğin ne olduğu

finansal araçları etkilemez. Başka bir yaklaşım, vergilendirilebilir gelirin ve verginin azaltılabileceği giderlerin tanımlarını ayrı bir yerde tutmak ve muhasebecilik kapsamından çıkarmak gibi kavramsal bir değişiklik olabilir. Bu, muhasebeciliğin vergi hesaplamada bundan sonra kullanılmayacağı anlamına gelmez, ancak tanımlamaların, muhasebe sistemindeki değişikliklerden bağımsız olacağı anlamına gelir ve bu fikir, birleştirilmiş ortak vergi tabanı sistemi için burada zaten sunulan öneridir, yani IFRS' yi bir dil olarak kullanmak ancak IFRS kurallarının değerlendirilmesi ve kullanılmasından sistemi bağımsız tutmaktır.

Tabii ki bu yaklaşımlar bir araya getirilerek kombine edilebilir ve çıkarmalar veya değişiklikler yapılabilir. Şimdi kısaca bu dinamik finansal raporlama çevresinde denetçilerin karşılaşılabileceği zorlukların ne olduğundan bahsetmek istiyorum çünkü denetçiler için en büyük risk, kendilerinin, finansal demeçlerde yanlış tanımlanan bir vergi giderini saptayamamış olmalarıdır. Bizim ne kadar vergi ödediğimiz sadece denetçilerin onayına kalmış bir olay değildir, aynı zamanda hissedarları ilgilendiren gider konusu da vardır çünkü bu, şirketin çeşitliliği ve eşitliği için yeniden dağıtılabilecek kârı azaltmaktadır. Bu yüzden, tarihi bir yaklaşımla, sabit bir yardım bir rakamın denetiminde, denetçiler için çok kolaydır. Ancak bu gün geçtikçe zorlaşmaktadır çünkü her şey her yıl değişmekte ve şirketler bir raporlama sisteminden diğerine sürekli geçiş yapmaktadırlar.

“Bu problemle nasıl başa çıkılır?” sorusuna cevap verebilecek konular, öncelikle işbirliğidir; uzman kişilerle yakından çalışmak, onları doğrudan denetçi ekibin içine almak ve vergi rakamının denetimi konusunda onların inceleme yapmalarını sağlamak. Burada karşımıza çıkan bir gereksinim de, finansal raporlama çerçevesi ile vergi kanunu arasındaki tüm farklılıkları bularak, denklemde yer alması gereken asıl rakamı belirlemektir. Geçici ve kalıcı farklılıkların uzlaştırılması için çok güçlü bir çalışma yapılmalıdır, hesaplardan vergi rakamını doğru şekilde ayırmak için bu yöntem oldukça faydalıdır çünkü şu anda ISA12 tarafından uygulanan çok karışık vergi kurallarında büyük problemler ile karşılaşılmaktadır.

Tabii ki, bizler için denenebilecek bir başka yaklaşım, zor ve karmaşık olan mevcut sistemi değiştirmek olabilir, bu da basitleştirme için değişiklik yapmak olacaktır. Şimdi biraz da mevcut Çek Cumhuriyeti'ndeki mevcut vergi tabanı sistemine göz atmak istiyorum. Avrupa Birliği kurallarının uygulanması, listede bulunan tüm şirketlerin, birleştirilmiş ve tekil halde bulunan finansal demeçlerin hazırlanmasında IFRS standartlarının kullanımını gerektirmektedir. Bu nedenle, burada sadece bir tane finans sistemi vardır. Ancak bu çok faydalı ve çok tasarruflu finansal raporlama alanı, Çek Cumhuriyeti kanunu ile yeniden uzlaştırılması gereken vergi kararları gereksinimi ile hafifletilmiştir, Çek Cumhuriyeti'nin bulunan mevcut ortak vergi iade geliri demecinin eki olarak bulunmaktadır ve sanki IFRS Çek Cumhuriyeti'nde uygulanmayacakmış gibi hazırlanmıştır. Ayrıca bu durumun bir sonucu olarak, şirketlerimiz listede yer almamıştır ve şubeleri ve listedeki grupların, tekil finansal demeçler için IFRS standartlarını kullanmalarına izin verilmemiştir ve bunun en temel nedenlerinden biri de, benim bahsetmekte olduğum mali sebeptir.

Bu nedenle, Finlandiya Maliye Bakanlığı bu problemi çözmek üzere gelecek için elde edilebilir daha iyi seçenekleri araştırmak üzere uzmanlardan oluşan bir grup kurmuştur. Ve bizler aynı zamanda benim sunduğum menüdeki seçenekleri gözden geçirmekte idik. Son olarak çıkarılan sonuç ise, gerçekten vergilendirilebilir gelir ve vergiden düşülebilir giderler ve vergi kaybı için ayrı birer tanım bulmalı ve böylece her yıl değişen muhasebecilik kurallarına ve şirketlerin bir ithalat sisteminden diğerine geçmesine bağımlı olmaktan kaçınmalıyız. Bizim aradığımız yöntem, tüm şirketler için yeni bir sistemin getirilmesidir, yani şirketlerin sadece mali bir raporlama sistemine ihtiyacı olacaktır, değişik tekil finansal raporlama sistemi ya da farklı birleştirilmiş bir çerçeve kullanıyorlar ise, IFRS için de farklı ihtiyaçlar içinde olabilirler, mesela çeşitli stoklama değişiklikleri hakkında birçok gereksinim ortaya çıkabilir.

Bu yüzden, tamamen yeni bir sistem oluşturmak için, bunları en iyi seçenek olarak görmedik, bu nedenle de mevcut durumda kullanılan yirmi beş üye ülke tarafından kullanılan bir sistem arayışı içine girdik, şu anda elde edilebilir sistem KDV sistemi, bu sistem anonim şirketler için hüküm süren kapsam sistemini tanımlamada herkes tarafından olmasa da birçok ülke tarafından kullanılıyor.

Bu sistemin neye benzediği konusunda burada bir örnek verilmiştir, gider kısmı yerine gelir kısmı olarak nereden başlamalıyız ve zirvedeki ihracat geliri gibi haricen bulunan gelir de dahil olmak üzere KDV' den elde edilenleri ne için kullanmalıyız? KDV kurallarının dışında tutulan ya da muhasebecilerden gelen finansal gelirler arasına yeni bir tane daha ekleyeceğiz ve burada kazançları mı yoksa kayıpları mı tanımamız, fark etmemiz ya da fark etmememiz gerektiği konusunda bir tartışma ortaya çıkacak. Zirvede tanınan düşürülebilir vergi provizyonları konusunda bazı değişikliklere ihtiyaç olacak. Ancak buradaki fikir, bu provizyonları oldukça kısıtlamak çünkü bize göre özellikle Bağdat' a giden provizyonlar tanınmalıdır. Başka bir provizyonu çok fazla tanıma taraftarı değiliz ancak şirketler genellikle nakit akışları için vergi birikimlerine ihtiyaç duymuyorlar, ortada akümülatörler yok ve bu nedenle ortada etkili vergi kuralları ve kayıp tanıma kuralları varsa, vergi faturalarından bunu daha sonra çıkarabiliyorlar.

Bizler aynı zamanda ilerlemekte olan değişiklikleri ve bitirilen ürünleri de göz önüne almak durumundayız. Sabit değer kuralları sistemini kullanarak oldukça basit bir değer kaybı sistemi uygulamayı düşünüyorduk ve bu mevcut durumda çek Cumhuriyeti'nde kullanılan bireysel değer kaybı sistemi ile kıyaslandığında bir başka basitleştirme olacaktı ve tabii ki doğrudan tanınmış gelirler ile ilgili maliyetlerin tanınmasına da izin vermiş olacağız – yukarıdaki iki mavi kutu içinde gösterilmiştir – İşletme giderleri, maaş ve yönetim vs, ilgili gelir nesli hakkındaki diğer harcamalardır.

Bu nedenle, mevcut durumda çalışılmakta olan konulardan biridir çünkü henüz politik seviyeye ulaşmamıştır, ancak sonuç olarak özetlemek ve söylemek istiyorum ki, finansal raporlama geliri ile ortak vergi tabanı arasındaki bağımlılık, pek çok Avrupa ülkesinde güçlülere neden olmaktadır. Mali yetkililer için, vergi mükellefleri için problemlere neden olmakta ve deneticilik mesleği için de ek ihtiyaç ortaya çıkarmaktadır. Benim görüşüm, genel anlamda CCCTB'nin çok iyi bir fikir olduğu ancak Avrupa Birliği'nde bulunan yirmi beş üye ülke için hızlı bir çözüm olmadığıdır, bizler de farklı seviyelerde

etkinlik elde eden bireysel üye ülkelerin getirdiği çeşitli çözümleri göreçiz ve ayrıca finansal raporlamanın daha fazla geliştirilmesi için teşvik edici undurlar hazırlayacak, ve her üye ülkeye sunacağız.

Dinlediğiniz için çok teşekkür ederim.

P-1.3.7-Stefano Marchese

Bu kongreye beni de davet ettiğiniz için sizlere çok teşekkür ederim. Ben sizlere geçmişe dair bazı temel bilgiler vereceğim. 1999 yılında, İsveçli profesörler olan Lauding ve Avrupa şirketlerinin vergilendirilmesi konusunda uzman olan Britanyalı profesör Malcolm Gummie tarafından Avrupa Vergilendirme gazetesinde bir makale yayınlandı. Bu makaleler, devlet vergilendirme usulü ile ilgili ilk fikirleri içeriyordu ve bu fikirler iki yıl içinde geliştirildi ve devlet vergilendirme usulü ile ilgili bir kitap 2001 yılında basıldı.

Bendeki, Malcolm Gummie'nin bana ithaf ettiği bir kopyadır. Bizim burada bir sorumuz var. Avrupa problemlerine getirilen çözüm. Konuşmamın sonlarına doğru, sizlere bu konuyla ilgili öneri niteliğinde bir çözüm sunmaya çalışacağım.

2001 yılında, komisyon, iç pazarla ilgili şirket vergilendirme çalışmalarını ve bu çalışma eklerini kitap olarak derlemiştir, bu kitap 500 sayfa civarındadır, iletişim çalışmaları, iç pazar rollerini gerçekleştirmek için, vergi alanında yaşanan birçok probleme hitap etmektedir. Ve bu iletişim çalışmaları kapsamında, ana ülke vergilendirme usulü, iç pazar hedeflerine ulaşırken karşılaşılan problemleri çözmekte ikinci yol olarak görülmektedir.

2002 yılında, Avrupa Birliği'nde bulunan küçük ve orta ölçekli işletmelerin devlet tarafından vergilendirilmesi ile ilgili olarak, mümkün deneme bazlı uygulamalar hakkında bir konsültasyon belgesi komisyon tarafından yayınlamıştır. Bunun ardından devlet vergilendirmesi hakkında bir çalışma düzenlenmiş ve ilgili taraflar ve Avrupa' da bulunan muhasebeciler davet edilmiştir.

2003 yılında, vergilerle ilgili devam eden başarılar ve kalan engeller hakkında bir belge daha komisyon tarafından yayınlanmıştır.

Son olarak ki bu temel bilgilerin üçüncü hattıdır, 2004 yılında komisyon, devlet vergilendirmesi ile ilgili bir ölçü belgesi yayınlamıştır. Bahsedilen ölçü belgesi hakkında sadece bir kelime sarf etmek istiyorum çünkü gerçek bir belge niteliğindedir ve bu nedenle ben de bir İtalyan olduğum için ve Aristo'nun İtalyanca söylediği ve daha sonra İngilizce'ye tercüme edilen Aristo mantığını bana hatırlatıyor: aynı şeyden iki tane olamaz ve aynı anda olamaz. Bu durumda, Aristo'nun arkasındayız, yani ölçü ve oran bildiren bir belgemiz var, konu karışık bir şekilde anlatılmış olsa da bunun iyi bir açıklaması da mevcut.

2005 yılında, son olarak iletişim kurumu tarafından devlet vergilendirmesi ile ilgili pilot bir proje başlatılmıştır ve etkileri de ek olarak ilgili yerlere iletilmiştir. Durumsal SME' ler ile ilgili olarak, ekonomik bir bakış açısıyla bakıldığında ilginç analizler yapılmıştır ve eğer tüm bu belgeleri incelemek istemiyorsanız, size 2005 yılı belgesi ve ekleri üzerinde yoğunlaşmanızı tavsiye ediyorum, çünkü SME'ler hakkında önemli bilgiler içeriyor. Devlet vergilendirmesi ile ilgili mantık zemini, uluslar arası SME problemlerine dayalıdır. 25 Avrupa ülkesinde 25 farklı vergi sistemi olduğunu ve bu nedenle uyumluluk maliyetlerinin bu açıdan bakıldığında fazla olduğunu biliyoruz, çünkü uluslar arası

alanda genişlemek isteyen bir işletme, 25 farklı vergi sisteminden geçmek zorundadır.

Bunlara ek olarak, çapraz sınır vergilendirmesi eksiği vardır ve bu bağlamda sizlere Avrupa Adalet mahkemesinde geçen Aralık ayında meydana gelen bir durumu hatırlatmak istiyorum: Marks & Spencer olayı. Adalet mahkemesinin en basit kelimelerle anlattığı şekilde, eğer bir üye ülke dahili olarak kayıp tazminat sistemine sahipse, yani demek istediğim domestik olarak, bu durumda tanımak zorundadır ki, şirket şubelerinin bulunduğu ülkelerde uluslararası çapta faaliyet gösteren şubelerin kanunları uygulanmaz. Komisyonda bulunan Mathias Morse tarafından da bahsedildiği gibi, çapraz sınır kaybı tazminatı ile ilgili konuda önümüzdeki ay bir yayın söz konusudur ve bence bu yayın, kısa vadede oldukça yeterli bir çözüm getirecektir. Yine de, transfer fiyatlandırma yönetmeliğinde SME'ler hakkında bazı soru işaretlerim var ve tüm bu problemlerin bir sırası var. Bunların başında, iç pazarda SME'lerin yer alması bulunmaktadır çünkü Avrupa pazarında yer almaları, bahsedilen nedenlerden dolayı zordur. Kısaca meselenin üzerinden geçelim çünkü iç devlet vergilendirmesinin ne olduğunu hepimiz biliyoruz, vergi tabanı ana şirketin kurallarına göre hesaplanır. Bu yüzden, en az iki üye ülkeyi ele almalıyız.

İsterseniz sizin için bir örnek vereyim: İtalya'da şube açan bir Alman şirketi düşünün. Bu Alman şirketinin vergi danışmanı da Profesör Reitzig ve ben de İtalyan şubesinin danışmanıyım. Devlet vergilendirme yöntemine göre, İtalyan şubesi, İtalya vergi kanunlarına göre değil, Alman vergi kanunlarına göre kendi vergi tabanlarını hesaplayacaklardır. Bu vergi kanunu tabanı, tıpkı Almanya'da bulunan merkez ofisin yaptığı gibi, İtalya'da bulunan sürekli şubede de birleştirilmiş bir bazda hesaplanacaktır. Ve formüle göre, birleştirilmiş ve Alman vergi kanunlarına göre hesaplanmış vergilendirilebilir kâr, ekleyecek ve iki ülke arasında pay edilecektir. Böyle bir pay, bu oranda birleştirilmiş kâr hissesi, her üye ülke tarafından kendi vergi oranlarına göre vergilendirilecektir. Komisyonda bir tanım bulunmaktadır: kendi ülkesi tanımı, şubenin bulunduğu ülke ve eski ülke; şube ya da sürekli merkezin bulunduğu ülke ve devletteki grup. Bu projede lider şirket tanımı ile yer alan grup, uygulamada asıl devlette katılımcı olarak yer alan şirkettir. Formül oranı şu demektir: vergilendirilebilir oran birleştirilmiş bir bazda hesaplanır ve burada üye ülkeler arasında vergi tabanını paylaşma ihtiyacı doğar, burada belirlenen ya da önerilen bazı faktörler de, çalışanların bordrolarına yansiyacak rakamları belirler. Varlıklar. Ve bütün bunlar % 50 bordro ve % 50 şirkete kalan pay şeklindeki paylaşımdır.

Son tabloda yer alan en önemli unsur, sadece son beş yılda şirket tarafından sağlanan vergi miktarını göstermektedir, Avrupa Birliği direktiflerinde belirtildiği gibi bu bütün SME'ler için açıktır ve bu tablonun uygulanması, ortaya çıkabilecek karışıklıklardan kaçınmak için kullanıcı olmayan kişileri ekleyen gruplar için serbest değildir. Ayrıca ortaklıklar ve diğer şeffaf ve melez kökenli işletmeler de serbestçe bu vergi tabanını kullanamaz çünkü şeffaf şirketlerin sistemlerine göre ve birden fazla ülkenin sahibi olduğu şirketlerin vergi sistemlerine göre, kendileri vergiden muaftır. Bir dizi kaçınma karşıtı kural önerilmiştir, eğer bir grup devletin ortaya koyduğu vergilendirmeye uymak istiyorsa, bu gruba ait bütün şirketler aynı yaklaşımı benimsemelidir, burada seçim şansını alamaz. Yeni kurulacak bir şirketin, sistemin ne olduğunu bilmeden uygulamaya

kalkmasını önlemek için, proje sadece Avrupa'da en azından iki yıldır ikamet etmekte olan mevcut şirketler tarafından uygulanabilecektir, büyümekte olan ve büyük şirket olma aşamasına gelmiş SME'ler proje dışında tutulmayacaktır, SME gereksinimleri hala karşılandığı sürece ve tüm tutarlılıkların uygulanmasında Avrupa Birleştirme yöneticisi ve taraf olan şirketin transfer edilen çalışanları konusunda bir problem yaşanmadığı sürece, şirket sahibinin değişmesi, projeden çıkma anlamına gelmeyecektir. Üçüncü ülke – Avrupa ülkesi olmayan ülke kaynakları, normal olağan kurallara göre vergilendirilecektir, burada bir takım idari konular vardır, bunlardan biri, vergi iadelerinin dosyalanmasıdır ve bunun amacı, daha önce verdiğim Alma şirketi örneğinde olduğu gibi, vergi iadesinin sadece bir ülke içinde, sadece Almanya' da olduğunu görmektir. Ve kârı paylaşmak bir Alman şirketi, yani Profesör Reitzig tarafından yapılacaktır, benim tarafımdan değil. Onun hazırladığı vergi ödeme şekli, her ülke için yapılacak kâr paylaşımına göre olacaktır, ben de bu durumda İtalyan vergilerinin ödenmesi konu ile ilgileneyeğim, ve profesör Reitzig Almanya için gerçekleşecek vergi ödemeleri ile ilgileneyecektir. Vergi denetimi, idari işbirliği kuralları kullanılarak yapılacak ve benim örneğimde olduğu gibi ortak ekipler tarafından, yani Alman ve İtalyan vergi denetçileri tarafından gerçekleştirilecektir.

Ancak karşılaşılabilecek problemlere karşı, her üye ülkede muhakeme yapılmalıdır. Bunun avantajları, uyumluluk maliyetinin azalması olacaktır ki bu kesin bir olaydır, ancak bu konu hakkında da birkaç şey söyleyeceğim. Çapraz sınır sorununun çözümü, birleşme nedeniyle artık transfer fiyatlandırma yönetmeliğinin olmaması, birleştirme temelleri vs. Sonuçta, ben birkaç dakika daha ekledim bu düşünme süresine çünkü Avrupa'daki vergi rekabetçiliğini korumak için vergi oranlarının normal seviyelere getirilmesi çok önemlidir. Ayrıca sermaye ihracatı, yani iki şirketten birinin domestik olarak, diğerinin de uluslararası çapta faaliyet gösterdiği durumda, her ikisi de aynı oranlarla aynı vergi tabanı kapsamında işlem görecektir, bunun avantajları hakkında da dikkat etmemiz gereken birkaç nokta var bana göre; birincisi vergi tabanı uyumunun sağlanması, yani neden Avrupa Muhasebecilik Federasyonu 2003 yılında pozisyonun bu olduğunu ve CCCTB'yi etik ve teknik tüm problemleri dahilinde desteklediğimiz söylemiş ve yazmıştır? Bence teknik problemler çözülebilir, aslında bu sistemin iyi işleyeceğinden emin değiliz çünkü elimizde hala Avrupa'daki 25 ülkenin vergi oranlama hesaplarını içeren 25 farklı yönetmelik var. Bu iki durumu ima ediyor, bunlardan birincisi, benim verdiğim örneğe gidersek, İtalyan şubesini göz önüne aldığımızda, bu şubenin hesap taslaklarını, İtalyan muhasebecilik standartları kurallarına göre çıkarması gereğidir. Bu durumda elde ettiğimiz rakamı, vergiyi hesaplamak için Alman vergi sistemi gereksinimlere göre uyarlamalıyız. Ancak Çek şirketlerinin İtalya'da bulunan şubelerini de göz önüne alabiliriz ya da Belçika şirketlerinin diğer ülkelerde bulunan şubelerini.

Bu yüzden bana göre en iyi çözüm, muhasebecilik ve vergiler arasında komple bir bağımsızlık olmasıdır, aksi halde, biraz bağımlılık durumu olsa bile sistem çalışmaz çünkü, İtalyan bakış açısına göre her yabancı sistemin farklı gereksinimleri vardır ve bu nedenle bir çeşit bağımlılık bazı sistemler kapsamında çalışabilir, diğerleriyle çalışamaz, işte sorun burada. İkinci olarak, bu durumların getirdiği sonuçlar, eğer ortada uyumluluk maliyeti ile ilgili bir azalma varsa, ihtiyat uyumluluğu maliyetinde de bence bir azalma olacaktır. Demek istiyorum ki Alman grubunun benim faturamı tasarruf olarak

tutacağını düşünüyor musunuz? Bu durumda ortada gerçek bir tasarruf var mı, bana sorarsanız: ben o kadar emin değilim. Eğer Profesör Reitzig Alman kurallarına göre, şirketin yer aldığı grup için birleştirilmiş bir vergi bazında vergi hesaplaması yapmakla yükümlüyse ya da eğer İtalyan vergi sistemini biraz anlayabilirsek ya da İtalyan muhasebecilik sisteminden danışmanlık alır veya bu sistemi tercih edersek ya da İtalyan şirketleri kanunlarını kullanmaya karar verirsek, eminim ki benden yardım istemek zorunda kalacak çünkü Alman vergi sistemi ile kıyaslanabilecek verileri ben sağlamak zorundayım. Ben, Stoyer kanunu, Alman vergi sistemi ile ilgili bilgi elde etmek zorundayım. Ve bu yüzden sonuç olarak, kesin emin olmasam da toplam saatlik ücretler azalacaktır. Yani devlette ticaret riski ile devletler ticaretinin taşıdığı riske, ana ülkedeki ticaret konusu nedeniyle komisyon tarafından referans edilmektedir. Eğer ana ülke bir vergi tabanı belirleme konusunda kilit faktörse, ben en mantıklı vergi tabanına sahip ülkenin hangisi olduğunu bulmaya çalışacağım. Tüm ülke temsilciliklerini bir holding kapsamına alarak, tüm grupları bu kurallara göre vergilendireceğim. Birbirine benzer vergi tabanları bulunan şirketlerde devlet vergilendirmesi uygulamasının olası olduğunu komisyon da belirtmektedir.

Eğer böyle ise, ki ben böyle olacağından çok eminim, bunun sonucu, uyumluluk maliyetini azaltmanın getirdiği en büyük avantajın daha fazla elde edilemeyecek olmasıdır çünkü vergi tabanları birbirine benziyor ise, bir diğer vergi sisteminin anlaşılması kolay olacaktır ve bu nedenle zaten düşük uyumluluk maliyeti ortaya çıkacaktır. Sermaye ithalatı tarafsızlığı olmayacaktır ve bu bir seçimdir, ayrıca çok önemli değildir, ayrıca yönetim için öğrenme ve vergi mahkemeleri maliyeti olacaktır. Bu benim Alman denetçilere karşı asıl uzak olduğum noktadır. Onların nasıl yabancı bir vergi sisteminde bulunan problemi anladığından emin olamıyorum ve mahkemenin bu problem ile nasıl ilgilenebildiğinden emin olamıyorum. Bu bağlamda, hitap edilmesi güç olan daha birçok teknik problem karşımıza çıkmaktadır.

Bunlardan biri, ayrı bir vergi iadesi dosyalaması gerektiren dört ülke gelirin uygulanmaya alınması, bu durumda İtalyan şubesinin Amerika'dan elde ettiği bir gelir varsa, bu gelir birleştirilmiş vergi tabanı devlet vergilendirme sisteminden çıkarılmalıdır ve İtalya'ya tahsis edilen paya eklenmelidir ve böylece şirketin bulunduğu grup iki vergi iadesi dosyası tutmak zorunda kalır. Biri Alman vergi kanunlarının gerektirdiği devlet vergilendirme sistemi için, diğeri de Amerika'dan elde edilen gelir nedeniyle İtalyan vergi sistemine göre hesaplanan dosya ve bu çok karmaşık bir durumdur.

Çok şüpheli olduğum bir başka konu da görülen verginin uygulanması konusudur. İtalyan şirketi, Alman ana şirketinin kullanmakta olduğu vergi sistemini kullanacaktır, bu nedenle iki ülke arasındaki ilişkiler söz konusu olduğu müddetçe Alman kuralları, üçüncü taraflara teslimat söz konusu olduğu müddetçe de İtalyan sistemindeki değerler geçerli olacaktır, bu nedenle ana şirketin vergi sistemine ait vergi kanunları ile diğer şirketin vergi kurallarının aynı anda mevcut olması durumu ile karşı karşıyayız.

Son olarak resmi paylaşırma: bence bu CCCTB ile asıl devlet vergilendirmesi arasındaki ortak bir problemdir. Sanırım CCCTB'nin hazırladığı belge üzerinde çalışıyoruz ve resmi paylaşırma bizim için temel problemdir. İncelemelerimizde gördüğümüz öneri bilgi

değerini göz önüne almıyor ancak uygun fiziksel varlığı olmayan değerler bilgi bazlı ekonomi ile paraleldir. Mevcut ekonominin bilgi bazlı olduğunu hepimiz biliyoruz. Ve fiziksel varlığı olan ve olmayan değerler gibi tüm ekonomik faktörler bazında bir vergi tabanını paylaşmaktan bahsediyoruz, ancak fiziksel varlığı olmayan değerlerin maliyeti birçok durumda gelir elde etmekte etkisiz görünüyor ve bu da vergi tabanı paylaşımında çarpıtmalara neden olabiliyor. Yaptığımız incelemelerde gördük ki, farklı sanayiler için de paylaşım formülü farklı olmalıdır ve transfer fiyatlandırma teknikleri kullanılarak bu yöntem ustalıkla yönetilebilir. Maliyet ya da hazine bazında değil, paylaşım kilit rol oynayan sektörler bazında bu yöntem uygulanabilir. Ve bu nedendir ki, farklılıkların ayrıntılı şekilde incelenmesi gerekmektedir, bu belki daha karışık olacaktır ancak bu alanda daha iyi bir çözüm olduğunu belirtmek istiyorum.

Beni dinlediğiniz için çok teşekkür ederim.